

rok 2020

Luke, 2020-04-03 14:26:40

197 dní jsem doufal a čekal, abych mohl zase psát toto: "Ve čtvrtek už dle ohraného scénáře, nohy zdají se být mrtvé, ale šinu si to na sraz. Konec denních starostí, tohle se prostě neomrzí." Teď je to tady, 2.duben, první dubnový čtvrtek, ale startůk mám už od středy od večera. Bude někdo před boudou? Nebo pojedu sám? Do Koloděj to letí s větrem a euforií v zádech jako tolikrát a hlavou se honí vzpomínky na ty loňské švihy v intenzitách, kdy v mozku není dost krve na přemýšlení o problémech okolního světa. Před boudou stejně nedočkavý kolega do dvojice a jde se na to. Ladíme plán, proti loňsku jsem už trochu ostřílen a tak pro mě Kachní louže není neznámé místo v nějaké fantasy sáze a slova "prásknout si Mělník" mě nevydělala k smrti, dokonce mám i pocit, že bych to mohl přežít. Nohy se po pondělní návštěvě Romanova jen pomalu roztáčí, ale když prezident velí, že je třeba se před Mělníkem pořádně rozehřát, nedá se nic dělat. Ke slovu přichází to známé "přikládání polínka k polínku" a přes Hradešín už se jede vcelku solidní peklo. To má trvání až do Kostelce, kde trochu zvolňujeme. Spíš nás teda zpomaluje čelní vítr, ale není to nic hrozného. Ve stoupání před Oplany se mě Kolíkáč ptá, jak že se ta příští vesnice jmenuje... přijde mě to až nemístný, já se na vrcholu Mělníka taky neptal kolik je 14x11... nevím, na tohle už kapacity nemám. Užívám si, že párky z Mělnické benzinky zmuťovaly do správných tvarů na nohou a můžu zas brázdřit tuhle naší hroudu trochu vyšší rychlostí. Parádní sjezd a trasa Kolem Posázaví nalévá do hlavy další vzpomínky. Sprádat plány v jaké skupince tu kdo v létě poletí, ale to už se blíží pravá na nový asfalt. O taktice nepřemýšlím a jedu, fouká proti a v půlce už mám dost, ale když se sklon trochu zvedne otvírá se nová zásoba sil. Nahoře se ještě zvedám, ne že bych chtěl, ale v sedě to už prostě nešlo a užívám si ten průlet horizontem na 198 tepech... 4:21, taková chvilka a přesto se tam vešla cesta z ráje do pekla a zase zpět. Kolíkáč v závěsu, tak jen chvilka na vydýchání a pokračujeme směr Dolní Kruty a Kachní louže. Vzpomínáme na Icemanovu závoru, která je dnes naštěstí otevřená a tak nic nebrání zas to trochu rozjet a sebrat si další PR (a to mě přišlo, že jsme dole kecali a nejeli). V Krymlově vymyslet lepší nájezd na hlavní a pak už se napojit na státovku a frčet směr velkoměsto. Zbývá hodina do západu slunce a tak jen vzpomenout na Camrdu nebo Turistu jak by nás pěkně odvezli domů, ale teď si to musíme udělat pěkný sami. Nakonec v Uhříněvsi máme ještě 20 minut. Hezky to vygradovalo a doma pěkně průměr 30.9 km/h. Lepší psychofarmaka dnes člověk nesežene. Díky za výlet do světa, který funguje, tak jak má - respektive tak, jak si ho uděláme. Kostel v Kolodějích stojí tam jako vždycky, i bouda. Posázaví se zelená jako před rokem a i ty nohy bolí a tuhnou stejně jako dřív (a přitom snad jedu o něco rychleji). Orange show must go on!

Kolíkáč, 2020-04-03 17:36:54

Uff, jedním dechem! Dnes na první letošní čtvrteční bohuslužbu myslím kudy sedím Vše začala pondělní honba za posledními breznovými kilometry a Lukova trasa po trase Doks s bajným Romanovem. Severní vítr ledovak, ale na duši je teplo, bodejt by ne, když jedete po asfaltu, který toho tolik zazil. Prejezd před Vsetatí, zamavat Orlikovi, vzpomenout na Kaprovo líznutí a narvat se dopředu před cecelickou vracečkou. Luke topí, taky se z něj vzpomínky jen rinou, Bysice a prejezd a po hlavní na Boleslav. Vzpomenout na fenomenální Turistickou spic v květnu 2019. Repin hned odspoda v tempu a před Vitasovou premií zvednout zadky a nandat to noham co to jde! Nahore vysmati jak pubertáci a svihnout si to do mraziveho údolí. Kosa velká tak, že zapomenu, že odbočka na hrad je až za Grobianem. Ale ke hradu nestoupáme, my jsme sem dnes přijeli kvůli Romanovu. Vrchar Luke, co vází jak dva pytle vapna se pomalu vzdaluje, ale do me to vstupuje. Tohle je pro me kopec, kde se nesvesuje, tady se bojuje až do posledního dechu. Po chvíli hakuji Luka a od pulky kopce si vlezu před něj. Cekam brutal attack, ale překvapive pro sebe, když uvidim v dali horizont, zabzucim si na velkou a poslu tam vsechno,

co je v mně. To je zase pocit, po tom zimním vyletování. Srdce v krku! Dole Ráj a nahoře oranžové peklo, letí mi hlavou všechny ty minulé Romanovy. Foto s ceduli a vzadu za námi zasnežené Krkonose. Borec v aute taky přibrzduje a kouka na tu krásu. Chvilu, která bude navzdý ve mně. Zapnout vestu a letíme domů. Vítr do zad a většinou po trase, kterou jsme jezdili z Jestedu na sojovicke koblíhy. Ale dnes rovnou až na Jizo. Ztezka dojzdím v peknom hladaku. Nebyť toho vetrneho pomocnika a partaka do dvojice, nevim, nevim ... no slusne posekano. V utery schluzdim kvulu praci a 2 litry tak nepadnou za brezen. Navic pocasi je vpravde zimni. Ani streda neklapne, az ctvrtek me sama manzelka vyhani na kolo. Testnu socialni komunikatory a hle: Luke 16,30 kostel. no jooo vzdyt je zmena casu a ctvrtek ...

Luke, 2020-04-22 12:55:00

Tak bohoslužby oficiálně povolí až od pondělí, ale duch Koloděj žije dál. Z epidemiologických důvodů se vynechává sraz u kostela a každý hezky za svůj na Strašín. Fouká proti, takže nabírám nepříjemný zásek hned na začátku. V Březí aspoň Mírova blikáčka dává tušit, že v tom člověk nebude úplně sám. Na Strašíně nás zdraví pamětník prvních ročníků, prý už je to nejmíň 40 let. Kolíkáč s Camrdou vzorně ve dvojici, já se přidám k Mírovi. Prý se pořádá trestná výprava na KOM na Habru. V lese před Klokočnou probíhá zahrátí nohou, tep 190 a jsem mrtvej jako tolikrát. Ale zimní objemy snad měli svůj smysl, na rovině se hned tělo zmátčí. Ve Struhařově potkáváme Viktora, Kolíkáč velí na Habr a KOM prý musí být večer oranžový. Úplně mě to nezastihlo v psychické pohodě, tak nevnímám ani jak se má jet a vlastně ani kde bude konec. Otočka za hrází a jde se na to, nikdo se nehrne na špic, tak tam alibisticky lezu, že to rozjedu a pak si vystoupím. Slyšel jsem cosi o 350W, tak se je snažím v dolní části držet, ale klukům je to málo. Než se to převalí, je tu volnější část a já tak tak chytám háček a lapám po dechu. V domnění, že bude brzo konec nakonec uvisím až nahoru, kde se nezpomaluje. Naopak, letí se dál, začíná se točit. Dochází mi, že konec bude až u hlavní silnice. Nasypu zbytky sil do kotle tohoto rychlovlaku a už jsme ve vesnici. Trochu mě vyděsí dodávka v protisměru, která se tak nějak vynořila z mlhy a zrnění na poslední chvíli, ale naštěstí už je konec. Camrda hlásí úkol splněn s rezervou, já zas hlásím, že větší šrot sem nikdy 10 minut nejel a Garmin to doma potvrzuje. Pak už bez Camrdy míříme na další lov. Bohužel Míra má zas kamenný nohy, tak se moc nejede a strava svítí PRky od Ondřejova, přes Vodslivy, Nespeky až do Jesenice. Prezident na Habru šetřil a bere si KOM z Vlкова. A jelikož se smráká, tak už míříme nejrychlejší cestou ku Praze. Do Nespek to letí krásně, před Babicemi už se to zajídá. Ládví je poslední vzepětí a Želivec hřebíček do rakve. Pak už jen z kopce do Jesenice a západ slunce při průjezdu kolem parku. Doma pěkně zhluboka vydechnout, z kola udělat chodítko a naložit se do vany. Ne, sprchu bych fakt neustál. 109 km, průměr 30,4 km/h, nastoupáno 1628m a posekáno fest...

Kolíkáč, 2020-04-23 09:21:13

Pěkně popsáno, ale chtěl bych pár faktů uvést na pravou míru. Na Strašíně to byla legenda Šmíd'ák, v lese před Klokočnou jsem poprvé vysypán z háku, nahoře kluci solidárně dělají elipsy. Habr si věřím, že bych snad mohl chvíli viset, najíždím tam i s malým náskokem, ale KOM-letka mě mívá jak patník u cesty. Děsivé stavy pokračují dále, ploužím se nahoru neschopen zrychlit. Nahoře naštěstí nečekají, tak to balím spokojeně domů nejkratší cestou. Na Struhařově však proti mně rozparádané trio, kterému nemohu odolat. Valíme na Ondřejov, kde jsem znovu vysypán a proklínám se, proč jsem je zase potkal. Vodslivy dodávají konečně trochu optimismu, když na hraně svých možností hákují nastolené tempo. Nahoře Míra plánuje Divišov, času do 21h. je prý dost a blikáčku má. Potěš koště. Já chci rovnou na Soběhrdy nejkratší cestou, ale jsem přehlasován a vůně grupy je mi nade vše. Znovu závodím, nechci kluky zdržovat. Ale i přesto ještě musí udělat dvě servisní zastávky, děkuji! Je radost vidět Luka, jak si to užívá! Let na trase Nespeky-vana si bere na starost znovu především pilot Míra

a fakt klíče do zámku dávám ve 20h., když zapadá slunce. Krásné to bylo, ani jednou na špici, čekání na vrších kopců ... jó takhle to mám rád, děkuji moc!

Luke, 2020-04-26 22:27:40

Ráno kosa, hledám dlouhý-dlouhý, no tak to tu dlouho nebylo. Ale sucho a sluníčko, tak si nechci ztěžovat. Těším se moc, jednak se těším vlastně vždycky a druhak to bude poslední trénink těžkého bloku (1790 km najeto a 24800 m nastoupáno za 23 dní, to je určitě můj rekord). V hlavě je ještě odplata za ty faily v Českém ráji, ale na to zapomenu hned, jak otočím klikama. Kdepak, únava se stupňuje a dnes to bude jen o tom to se ctí objet. Sraz před kostelem skoro naplno vyčerpá povolenou kapacitu balíku deset osob. S Profesorem mám tu čest vyvézt balík z Koloděj a užíváme si poklidnou špic až do Křenic. Na Strašíně už je napěchováno po okraj, ladí se trasa a nápad proletět se po hlavní do Zásmuk mě hned naláká. Ve dvojici s Profesorem můžeme klábosit, skoro nešlapeme a přesto rychlost plynule narůstá až někam ke 40 km/h. Za Kostelcem dalších pár minut na špici a zase se uklidit. Je nás dost, a tak do Zásmuk už člověk skoro ani nešlápne. Teda až na brdky z Olešky a z Doubravčan. To je ale jen zahříváčka na kopeček v Zásmukách, kde Turista na špici regeneruje na 350W. A ranní pohádky o 160W jsou pryč. Za kostkama pauzička a znovu-zformování balíku. Míříme na Vavřinec a Janovice. Před Janovicema špice s Mírou, začínáme na 200W a už bych i myslel, že dnes fakt regeneruje, ale v Janovicích už zas 300W, díra nedíra, za náma díra, krátký kolo, prosím o zpomalení, krátký kolo, větší díra za náma... tak to vzdávám. Míříme na Talmberk, užít si sjezd a prý údolí a Habrem domů... míříme ale na Ondřejov. Nastupuje Kolíkáč, ale je sjet, po něm Basko, který dnes obnovil své postarší výkony (jak v dobrém, tak v tom horším bohužel), a krom úplného konce Ondřejova tam vždy byl. I jeho ale sjíždíme. Před Ondřejovem znovu Kolíkáč a s ním Camrda. S vidinou konce si to sjíždím a dovážím Turistu, který za to hned bere. To se kluci pěkně rozzávodili a v kočkování pokračují i na kostkách. Já už si jedu jen svoje, hlava dnes závodit nechce, ale i tak být nahoře třetí v téhle konkurenci беру jako dobrý výkon. Čekáme u pumpy a dohadujeme jak dál. Za chvíli je tu Prófa a kromě červené lucerny má i jasný názor na cestu domů. Takže dilema vyřešeno, zas ty hnusné Mnichovice, ale je to rychlovka a pěkně to uteče. Míra s Camrdou asi ještě pořád nezkalibrovali, a tak ještě z Říčan rozjíždí pěkný expres, až je mi líto vystupovat a nechám se odvézt až na jížo a pak si jen v klidu dojezu domů. Díky. Paráda to byla, pořádný balík, pořádný let a nakonec to zas tak nebolelo, spousta km zdarma a kvalitní trénink. Ještě že jsem tak špatnej a není to pro mě jen šedá zóna, to by mi pak snad trenér i řekl ať radši sedím doma a regeneruju.

Kolíkáč, 2020-04-27 11:18:40

V Kolodějích jedny ovečky do kostela a druhé na Strašín. Tam nestárnoucí legendy v podobě Tomáše a Romči, kecalo by se kecalo a šlapat by se nechtělo. Ale to už letíme po hlavní do Zásmuk, užívat opojného pocitu rychlosti. Skupina je skupina, to prostě k cyklistice patří. Já doma slíbil oběd, a tak hledám únikové cesty z tohoto rychlovlaku, který bude počítám brzdit až někde v Kutné Hoře. Ale nechci to zase mydlit nazpět úplně sám. Zásmuky dávají naději, ale za kostkami se čeká. Camrda chce Sázavu a je mu vyhověno. Basko v závodním ohozu krátky-krátký stále parádně operuje u špice. Mlhoš dlouhý-dlouhý a je tam taky. Profesor parádně špačkuje. Ale všichni si to stejně užíváme, Camrda má takovou extázi, že mě musí furt mlátit pěstí do žeber. Ondřejov evokuje dojezd kolbabovského Posázaví. Pumpa nás rovná do latě a domů už jen v klidu vytočit nohy, aby nedělní oběd chutnal jako dlouho ne. Díky bejci za protažení trubek, těším se v utery!

Kolíkáč, 2020-04-29 17:31:01

Jedeme regenerovat, jak psal Luke, jakmile se bude zrychlovat, tak si vystupuje. No jasně! Ale copak si můžeš někde jen tak šmrdlat nohama, když je v boudě překvapivě 10 kusů? Ti, co to

hlásili předem, ale do toho i LukiDan, Tomas Koudela, Matej Stibinger ... no ty bláho, na vše se zapomíná ... Strašín doplňuje dnešní sestavu o Viktora a legendu Vokyna. Rozvážným tempem hurá na Mělník. Tomas s Matejem se odpojují na Mukařov. Ve skupině tvrdí muziku duo z Kbel, Šušny a řetěz Bažináče, který si ne a ne sednout. Kolem pily vyšla špic na mě s Lukem. Buď fouká do zad anebo jsme silní jako býci. Po hlavní už se zašít do skupiny. To je pocit letět pade a málem ani nehrábnout! Mělník se svým novým povrchem láka tam nechat všechno. Plně se oddávám té myšlence a hodně tomu napomáhá i ten letní ohoz krátký krátký. Šmídák s Viktorem jedou na stejné vlně a za nimi kousek LukiDan a Šušny. A já tohle divadlo mohu také sledovat! Sice u cedule Mělník už to mám hodně rozmazané, ale připisuji si svůj nej čas. Vymočit se s výhledem na Kruty je už málem povinnost. Kolik že nám je? Máme už vlastně občanky? Nálada kvete, jako řepka všude okolo. A Mělníkem to nekončí, dáme Dojetřice už v ohleduplném stylu. Na špici zase Kbely, ale jedou tempo, které mi vyhovuje až nahoru! Parádní pocity, nahore na Vodslivech se seřadit zase do jedné grupy a sletět do Chocerad. Ondřejov si vychutnat na špici, aby si všichni hezky pokecali. A kostky nechat velkou a opájet se pocitem, že každé šlápnutí vystřeluje dopředu, že netahám za sebou těžkou pneumatiku jako Emil Zátopek. Pumpa chladí vášně, Kbely ještě na Habr, většina přes Mnichovice a Lipany domů. Rozverná čtyřka ale ještě zajde na rzouna k výdejnímu okénku pana Aloise. Tenhle švih si to zaslouží, pro tyhle chvíle to všechno kolem má cenu! Děkuji raketoví dělostřelci!

Luke, 2020-04-29 18:35:12

Celý den se chlácholím myšlenkou, že vyrazit do Koloděj v regeneračním týdnu není úplná blbost. Pěkně se svézt je přece to, proč to děláme. Jak se plní startovka, tak se krátí i představa mého setrvání v balíku. Jsem skálopevně přesvědčen to otočit, až se začne závodit. Čas pokecat byl cestou do Koloděj, tam narváno a když před Strašínem přistoupí Viktor, máme oficiálně plno. Naštěstí dva mladší kluci končí na Vyžlovce a tak jsme i s přistoupivšími na Strašíně v legálním počtu. To už ale tenhle expres uhání směr Mělník... Regenerace probíhá zatím v pohodě, tepy kolem 120 a na tachometru 50... jo to by šlo. Brdek před Štíhlicema skupinově ze sedla, 500W jak když blikne halogenka a za pár vteřin je brdek minulostí. Na horizontu mrknout na Garmina, který hlásí 46 km/h, mrknout na Kolíkáče a bez dalších slov se jen chechtat jak pubertáči. Jo z tohoto vlaku se nevystupuje. Trochu to roztočit s Kolíkáčem na špici, no to je mazec, jak to letí. A než stihnou vyletět i tepy, už zas kecáme na chvostu balíku. Kilometry naskakují snad po dvou, pajda zdarma, to snad ani není možný. To už se ale zatáčí na nový asfalt na Mělník. Kbely na špici zapínají přídatný pohon a najednou to i v háku začíná bolet. 200, 300, 400 W ... ty jo au, nechtěl jsem regenerovat? Než mě tohle dojde, tak už jsem naštěstí v půli kopce. Z velkých částí i setrvačností vyjedu vzhůru a ani nejsem poslední. Tak to vypadá dobře, že bych mohl dojet v klidu i domů. Rýsuje se skupinka na pivo, ale taky přídavek ve formě Dojetřic. Prý se ale pojede v klidu. No, kbelský klid a moje regenerace se úplně nepotkali, ale už se stejně vystupuje, takže mám zas omluvenku. Po zimě zas pokecat s Vokynem, to je kopec dycky nějak kratší. Nahore pak mám dost sil to trochu rozjet a posbírat další odpadlíky. Docela mě to baví a navíc před křižovatkou na Vodslivy za odměnu vidíme loudající se balík. Ze sjezdu už vepředu, Vokyn nás pěkně proveze a tak máme i trochu náskok do dalšího kopce, i když dle komentářů a rychlosti s jakou je tu i zbytek se dá vytušit, že byl ten sjezd trochu závodní. Na Ondřejov jsem se chtěl drze svézt v té střední pasáži, ale nějak mě to vyplivlo na špici. Tak jsem se zas regeneračně trochu zahřál, ale závěrečné kostky už jsem vzal jen v klidu po chodníku. I tak PR na tomhle kopci, což mě doma dost překvapilo, v březnu za Turistou jsem si tu pocitově dával mnohem víc. Pak už jen doředit, kde mají kvalitní jont'ák, ať nepijem nějaký šunt za 25 korun a hurá pokračovat v regeneraci. No popravdě dle čísel to moc regenerační nebylo, i když jsem se aspoň ubránil tomu jet někde na hraně, nebo za... ale pocitově jsem si opravdu odpočinul a doma sem se cítil, jak kdybych jel jen do Uhřetěvsi na pivo a zpět. Fakt krása. Díky za svezení.

Kolíkáč, 2020-05-03 17:52:21

Dnešní nedělní byly pro mě ve stylu "To nechceš!" Už ráno mraky času, takže jsem ve finále vůbec nestíhal a vlastně se mi vůbec nechtělo, jel jsem jen pro ten pocit, co pak máte doma, když vycvaknete tretry. Kosa jak v ruském filmu, ale bouda nabušená, ze Šlapek Basko, Mlhoš, Luke, Camrda. Kbely v čele s Jirkou a Vikym davaly tušit, že se zahřejeme. Navíc vítr do zad a asi již tradiční let do Zásmuk. Stanici Strašín jsme ani nepřibrzdili, takže když jsem si fikaně před ní vystoupil v domnění, že se bude stavět, tak jsem si zase zařval To nechceš! Roman Chladek vylezl ze křoví a jen tak tak hodil háček. Hlavní bolela, žádný bezstarostný točení nohou, ale pořádná palba. Magnet na Vyžlovku se snad všichni zbláznili a ja si zase vystoupil a znovu docvakával s motorkou Romčou ročník 1950! Neskutečný jak lítá! Kolem pily se trochu zvolnilo, ale do Zásmuk se pak znovu pokračovalo v leteckém dni. Camrda s Lukem drželi skvěle orange prapor na horizontech, Mlhoš si jel svého Mamuta, Basko si lebedil, jen mě nohy stávkovaly, jak to začalo štípat, hned jsem mával. Za kostkami močící pauza, ale nejenom močící, tam musíte dát i tyčku a bidon, jelikož pak už máte zase plné nohy a ruce práce to uhákovat. Proti větru se naštěstí ten hák stává výhodou, před Nechybou par kapek z nebe, tak přes Mělník na suché silnice. Pak ale zase mokré Vlkančice, Kbely ještě na Dojetřice, my už snad v poklidu do vany. Ale Mlhoš chce Giro nad Marjanou alias Samechov. Zadky uštělují v té stojce, Camrda nadává na mokré silnice. Z Chocerad už se mi zase vůbec nechce, Mlhoš vepředu roztáčí svoje švýcary a já se přemlouvám k rychlejšímu tempu. Nakonec Camrda trochu vyhecuje a potáhne, kostky zase nechám frajersky velkou, ale slušně se lámu před koncem, jo tohle není to opojné úterý. Pokec u pumpy a po suchých silnicích na Struhařov a přes Říčany domu. Tady jen musím poděkovat Šušnymu a Camrdovi za jejich špice. Doma to přišlo, podlamující se nohy, horká vana a blažený pocit, že mě nenechali tam někde na větru u Janovic. Díky!

Luke, 2020-05-04 15:59:39

Studená neděle, moc se mi nechce, jenže ještě míň se mi chce na samotku a už vůbec ne na tretražér. Tak hážu dotaz na Koloděje a někdo se prý objeví... Zase dlouhý-dlouhý, ale i tak bouda plná. Tváře i stehna přítomných dávají tušit, že se pojedou. Ale na to jsem se vlastně těšil, že si odpočinu a pak ... z přemýšlení mě vytrhne sprint do Strašínského brdku... přišlo to nějak rychle. Kolíkáč couvá balíkem, přemýšlím o tom taky, dyť se za minutu staví... ale zas v hlavě vítězí myšlenka, že jsem tohle přesně chtěl, a tak jedu šrot jakej tady nepamatuju. Teda já tady jezdil šrot loni skoro pořád, ale ostatní u toho vypadali mnohem víc zrelaxovaný než dnes. Zastávka prázdná, a tak se nestaví. Romča sotva stíhá vyběhnout ze křoví, což někdo naštěstí zahlásil, a tak čelo na chvíli brzdí. Za chvíli už se ale zase jede. Hlavní přes Mukařov ještě relativně v pohodě, ale tempo se stupňuje. Brdek před Vyžlovkou zas sprint. Horizont klame a pár lidí si sedá, musím na chvíli svésit, a tak tak chytám Camrdovu galdu, nahánějící Kbelskou letku. Nahoře ve 4, za námi pusto prázdná. Na chvíli se zvolní. Ještě jsem nevydechl a odměna je odstrídání Kbel a špice s Camrdou. Naštěstí chvíli kotvíme, abychom posbírali zbytek, ale pak se zas watty derou do míst, kde se obvykle moc nezdržuju, Naštěstí je tu zas hlavní z Kostelce a my se pakujem do balíku... K mému překvapení se z Olešky žádný extra bomby nejedou a čeká se na další brdek před Zásmukama. Kolíkáč a Basko hned od spodu, pak se to ale přes ně převalí. Mě to vyplivne za Viktorem, daří se mi jít před něj a chvíli se opájet na čele tohoto vlaku, ale horizont je dál, než jsem čekal a Viktor má dost času mě háknout a pak ještě přiložit. Na horizontu 44 km/h, tohle už teda fest štíplo. Naštěstí Zásmuky zase v relativním klidu. Pauza na ... no jako důležitější mi přijde se najíst, stejně se nějak rychle odjíždí. Ještě jsem to ani nezapil a už se zas jedou bomby do kopce. Pak Vavřinec a další nálož. Točíme to na Sázavu, fouká proti, na špici se mi moc nelíbí, ale pořád to je pohoda proti těm brdkům. Zasloužený hák netrvá dlouho, protože jsme pěkně osprchováni. Dojetřice prý nebudou, tak na Mělník a domů... ale tady je už zase sucho. Přes Vlkančice míříme k řece. Tak se zas smírují s

Dojetřicema, byl by to zajímavější test. Ale u řeky prý Habr, pak ještě změna na Samechov. No asfalt dost mokřej a krpál, že bych snad radši jel ty Dojetřice. Najíždím tam první a zadní kolo slušně podkluzuje, tak se soustředím na sebe a překvapivě mě nikdo nepředjíždí, až v půlce mě sjede Šušny a já tak mám za kým viset až nahoru. Ze sjezdu se formují dvě skupinky, šlapky vs zbytek a v Choceradech tak najíždíme do kopce s lehkým zásekem. Daří se mi dojet na čelo a nahore zase no.2, takže spokojenost, i když už toho začínám mít plnej nočník. Přes Mukařov na hlavní a klasická palba zpět. Doma jsem byl teda dost KO, ale vlastně jsem si to takhle nějak přál, díky!

Kolíkáč, 2020-05-06 12:05:58

Kolodejska múza výrobní číslo 2020 se zdá, že se probudila ve svých nejlepších tradicích. Ani uterní poslintané silnice neodradili 9 statečných k epickému vyletu- letu málem až na Oskobrh. V bočáku spíše do zad jsme leteli z mokrého Strasina na suché asfalty smer Sadska. Furt za svý, óó jak jsem se tesil, až se obrátíme ku Praze a spice si bude dávat a v háku se bude odpocívat. Chtel jsem to otocit na kruhaku v Sadske - nebylo vyhoveno, chtel jsem to otocit na kruhaku v Podebradech - nebylo vyhoveno, chtel jsem to otocit na kruhaku za Podebrady - nebylo vyhoveno, to uz jsem zoufale zarval, ze mocime! Konecne Turista slezl ze spice a dovolil nam vykonat potrebu. Padaly nápady letet az do Hradce a pak v jídelnaku ČD nazpet. Míra chtel aspon Oskobrh, pak na Kolín a Kutnou Horu a zpět. Nastesti vetsina byla proti a chtela co nejkratsi cestou do horke vany. Domu proti bocaku, který s nami pekne cvicil. Ale silou společnou jsme to zdolali po staré Podebradské. Az na Míru a Baska, kteří si to praskli pres Pecky ve dvojici. Strava Flyby potvrdila, ze Míra dokaze nahradit 7 zdatnych tahounu, bylo to v Uhrinevsi o sekundy. Díky Ryba, Basko, Susny, Luke, Bazinac, Turista, Pepa, LukiDan!

LukiDan- Total cycling ❄️ ☁️ 🗨️

9 statečných se rozhodlo čelit zimě, větru a dešti. Nebýt takticky zahlášené čůrpauzy, tak letíme až do Hradce. Cestou zpět vzorová práce v protivětru

Bazinac - Podivné Koloděje

Zvažoval jsem jestli dnes jet, protože trochu poprchávalo, byl studenej vítr a vubec zima. Navíc to znamenalo odejít od nedodělaný práce, ale nakonec mě Pepa nalákal. Ve Strašíně se rozhodlo nejít k Sázavě, protože tím směrem šel déšť. A tak jsem byl tentokrát ušetřen Dojetřic, za to jsme se však docela splášili a po větru dojeli až za Poděbrady, kde jsme se ocitli po šesté. Vypadalo celkem nereálně stihnout to domů proti větru zpátky za světla. Ale každá voda jednou steče dolu, a tak jsme se do Prahy zase dostali. Drželi jsme celkem vyrovnané tempo a myslím, že jsem spálil celkem slušný objem sádla.

Susny

"Po sedmihodinovém letu na Brusel přistáli vinou silného větru nedaleko Varšavy" Dnes pěkné Ronde van Kolodejen. Kvůli riziku deště jsme jeli do rovin. Najeli jsem na Poděbradskou, kde se balík utrhł ze řetězu a mířil směrem na rychlík z Hradce. Za trest nás čekal solidní arbeit proti větru.

Luke, 2020-05-07 13:36:16

V úterý to vypadalo nedobře. Už když jsem vyjížděl do deště a doufal, že to rychle přejde, mě hnala v před jen slíbená grupa. Ze Strašína to bylo podobně, trochu to nahazovalo a zima byla nepříjemná. Když jsem se objevil na špici, přidal se ještě silní protivítr a krize dosahovala vrcholu. Za Brodem se našťestí začalo oteplovat a tak jsem i další špici přežil, i když byla s Turistou a já celou dobu jen hledal cestu, jak z toho se ctí vystoupit a nesmotat to rovnou do

škarpy. Křižovatka před Poděbradskou mě zachránila, a tak si můžu užívat let na Poděbrady v zákrytu. Nohy hodně slabý, ale na rovině to není tolik vidět a tak nálada stoupá. Zvláště když čelo ignoruje návrhy na otočku a Turista nás provází Poděbrady a drží se cedulí Hradec Králové. Začínám přemýšlet kolik bude stát lístek na vlak, ale snad dostanem skupinovou slevu. Čůrpauza všechno hatí a my se vydáváme na cestu zpět. Turista ještě zkusí unést balík, ale všichni jsou vyděšeni předchozími slovy o Kolínu a Kutné hoře a po prvotním šoku přichází kontrarevoluce a jede se zas po staré... Navíc se vyhýbáme dešťovému mraku a ozařuje nás slunce mířící za obzor. Krása to byla, vítr zpět sem čekal horší, i když návštěva špice byla vždy docela krutá ukázka reality, tak v háku za Pepou to bylo jak v peřince. Díky za rozjasněné odpoledne ;)

Luke, 2020-05-13 17:11:08

No konečně jsme vystoupili z šedé zóny, já v Hradci i z té komfortní a nakonec jsem si na Čekanově vystoupil úplně... Že to nebude úplně sranda, bylo jasné už v Kolodějích. Bouda narvaná, naštěstí už omezení na 10 lidí neplatí. Cestou na Strašín si nás docvakává Camrda, nabíráme Jonáše. Z běžných účastníků chybí snad jen Šmíd'ák a zase přibyly nové tváře. No obsazení víc než elitní. Ještě štěstí, že špic už jsem si odbyl na Strašín a další v tomhle počtu přijde kdoví kdy... (no vlastně asi až v Uhříněvsi). Před Ondřejovem první test balíku: Kolíkáč s Jonášem na špici, v háku točím pořád 350W, koukám kolem a nikdo se ani nezakření. No tak to bude zajímavý. V Ondřejově točíme ještě nahoru směrem Kostelní Střimelice. Průjezd mezi domy a auto proti mě nutí skoro zastavit a pak sjíždět nepěknou mezeru. No to bylo na zahřátí možná až až. Hradec a zase tam mám 350W, neskutečný jak tu všichni jsou a ještě se cpou dopředu, roztažený přes celou silnici. Naštěstí v tomhle tempu to netrvá dlouho a jsme nahoře. Všichni! Ještě se začlo spurtovat a tak se taky zvedám. No to sem si asi mohl odpustit. Jen Basko má menší zásek, ale jeho nový švýcarský klenot ho ještě před Skalicí přivazuje zpět. V pohodě do Sázavy, vlastně si to ani nepamatuju, probral mě až brdek v Sázavě a pak stoupaní před odbočku na Talmberk. Nikdy jsem si nevšiml, že je to tak do kopce a umí to teda pořádně štípnout. Dál očekávám Čekanov, kde jsem loni snad poprvé v kopci uhákoval Camrdu a žil z toho pak ještě 14 dní. Nájezd vpravdě závodní a 400W jen abych visel na chvostu skupiny. Čekám kdy se zpomalí aspoň na těch 350, to bych možná mohl přežít, ale ne. Chvilí žiju z toho, že jsem minul Camrdu i Turistu, ale nohy tuhnou velmi rychle. Chvilí ještě cca těch 350 držím, ale pozorovat tu zvětšující se díru bolí snad ještě víc než ty nohy. Camrda is back a Turista též. V čelní skupince pořád snad 7 lidí a od nás je tam jen Ryba. Tak od teď se bude říkat, dopadli jak šlapky na Čekanově. Čelo nahoře brzdí a naše skupina "šedá zóna" si to může dolepit. Kdesi vzadu je ještě Kolíkáč a za ním Basko. Ryba ještě čeká a zařizuje prezidentskou eskortu. Wow, parádní výkon a ještě týmová dušička, respekt! Já bohužel nemám morál cokoli řešit, hlava úplně vypnutá. Sice jen volně točíme, ale Garmin ukazuje 40km/h, to bude těžký doletět. Trochu jsem se vzpamatoval a vzpomněl si na prezidentův trik z minulého týdne... No jo, funguje - za chvíli močíme a eskorta je tu, Basko taky, no paráda. Mělníkem letíme dolů, ale prý je ještě brzo jít spát, a tak míříme směrem Oplany. Tímhle směrem jsem to nikdy nejel. Naštěstí je to jen kilometr, takže se to dá snést i když se pořád nezpomaluje. Nahoře zase nástup a chytání háčku před horizontem. Je přímo děsivý, když si uvědomím s kým se tu motám na konci balíku a bojujem o život. Další dvě stojky Oplany a Konojedy, boj pokračuje, pak konečně vysvobození. Kostelec, pila.... no a nebo taky únos balíku směrem na Habr. Děláme si srandu z Camrdy, že se bude v přímém přenosu dívat na krádež jeho komsu. Naštěstí tady to vzal do svých rukou Turista a rozjel to hluboko pod časem, co se tu jel posledně... Šušny zkusí únik a balík rozjíždí dnes už známé tempo. Naštěstí jsem dole trochu pošetril, a tak zas úspěšně vlaju a zvládám i sprint do háku na horizontu. No uf, tak už snad doopravdy konec... Stejnou cestou se vracíme na Strašín a strašínskou rychlodráhu. Tady se ještě trochu nadává, že se jede moc pomalu a dlouhý špice. Je fakt, že tenhle vlak by tu mohl prepisovat rekordy. Ale nevádí, stejně

to byla dnes povedená jízda. V Uhříněvsi ještě stále svítí průměr 34, než se loudavým pohybem vypravím přes Kateřinky sám dom. Dneska to bylo maso, do jakýho bych se asi nikdy sám nedonutil. Díky.

Šušny - Prestižní Koloděje

Stále čekám na edici, kdy pojedem jako lidi. Do kopce jezdíme jak hovada, z kopce jak prasata. Dnes se sjel solidní balík, Žádný máničky. Švih jsem začal už v poledne br. salátem z restaurace Šenkýrna Pražanka, kterej se ukázal bejt jako extrémně těžkej. Ještě ve 4 při srazu se Štájou, jehož jsem nechal čekat dvě minuty, jsem ho cítil. Tušil jsem, že bude potřeba tak 30 kiláků na slehnutí, a pak bych mohl z něho čerpat energii. Taky že jo, první špic se mi nejede dobře a říkám si, že snad do Ondřejova pojedeme normálně na malou. S větrem v zádech letím na velkou a člověk najednou ani necítí, že je to docela kopec. Dolů pak mohu pozorovat nejružnější sjezdařské techniky, jejichž cílem je eliminace odporu vzduchu. Mě štve, že krom únavy oragnismu je unavená asi i zadní nába a vrže. Bude to chtít péči. z údolíčka u Stř. Skalice jedeme po rozbité cestě do stoupání, které neznám. Jsem na špici a na cílovej spurt nemám. Další premií je spojka za Sázavou. Tady se ve mně mísí pocity, jestli jet, nebo ne. Ale tak, alespoň si čelo přece nenechám ujet a když už jsem tu, tak si vlezu i na špic ne... Jen mě znervózňuje, že se mi nějak pootočila říditka. Při močící pauze mi Luke půjčuje inbus, ale samozřejmě za minutu zjišťuju, že jsem si to dal moc nahoru. Není čas ztrácet čas. Pro mě neznámý kopeček do Oplan vyvede Štája ve velkém stylu a ještě si dávám stoupání skrz Bučiny. Mohu napsat, že v úvodu balík odbrždí Turista. Rozhoduju se i pro spanilý atak, ale jednak to tam dnes není a jednak jsem na začátku výjezdu strčil do pusy tyčinky a zjišťuju, že jsem půlku ještě nedokousal. Přece to nebudu vyplivávat... Ale skoro se dusím. Tempo nepolevuje ani při návratu, naštěstí už na špic nemusím, a tak dojždím jakž takž ok, i když teď už asi půjdu spát.

LukiDan - Koloděje

Gut rejs tudej. 10+ lidí, elitní sestava. Hradec ze špice na velkou dával tušit boje o prestiže na každém brdku. 2 řízky k obědu mě naštěstí poslaly do role diváka. Tempo i tak solidní.

Štája - Peloton z Koloděj na Sázavu

NP 254W; Dneska zajet bezdušáky a vyzkoušet si peloton z Koloděj. Tyhle intenzity přesně potřebuji, kopce Z5 a postupně zrychlovat. Na špici jsem se objevoval celkem často a zrovna se tam člověk nefláká. Kopec do Oplan jsem najel po špici první a snažil se to pěkně vystupňovat až nahoru. Moc jsem toho nesnědl a úplně teplo nebylo, tak jsem měl strach, abych nedostal na konci křeč. Tepák mi blbnul, jak jsem nebyl spocenej a brnkala vesta o dres.

Kolíkáč, 2020-05-14 11:31:35

Úterý mělo nebývalý náboj, skupina nabitá jak jaderná elektrárna, takže watty se nechávaly na každém brdku. Moje premiéra s novým budíkem málem skončila hned po výjezdu, jelikož sledování všemožných čísel na displeji mi dalo zabrat takového času, že jsem málem trefil lampu. Hold zlatý jednociferný tacháče z retro časů. A stejně jsem se na něj pak moc nedíval, nebyl čas, jen jsem se nechával unášet tím letem a atmosférou skupiny! Brdky se zdá-li tak krátké, třeba ten dloubák na Ondřejov mi utekl strašně rychle a bezbolestně. Ale to způsobil Jonatán vedle mě, který ani nedýchal a já se nechtěl nechat zahanbit na té špici. Hradec už jsem pocítil, že tu jsem jen do počtu, jelikož ta smečka to rozjela rychleji než při závodním kvapíku na Kolem Posázaví. Horizont už jsem zamával, v domnění, že počkáme na Baska a Igora T. Ale jen se trochu zvolnilo, jen tak tak jsem to dolétl, a stejně tak se to ještě podařilo i Baskovi na svém novém bzučícím BMC. Za Sázavou za to bere Turista, hypnotizovat jeho zadní plášť a říkat si, že to brzy skončí. V předtuše Čekánova si najet na první figuru a být po chvíli ztrestán pořádnou náloží. Sice mě skupina chvíli vycucla nahoru, dokonce jít před Camrdu, který se ale

hned loktuje dopředu. A pak už jen trpět ve dvojici s Hárnym a vidět vzdalující se grupu. Vzpomínka na Beskyda, kdy jsem s Hárnym si to tak pěkně užil . On dnes na Kolín a já se gumuji zpět do grupy. Ryba počká, aby mě dotáhl, ale kdo ví, jak by to dopadlo, kdyby se nemočilo a nerovněly se řídítka. Takhle můžeme zase společně letět z Mělníku a těšit se na Oplany po hezkém asfaltu. Ty parádně vytáhne Štája, horizont už se mi podlamují ruce, ale ve sjezdu se pak našťestí nejede. Tohle jsou chvíle, které si musíte užívat a nedají se jen tak zažít! Zelená příroda vůkol, nohy v opiovém stavu a Jonatán chce Habr! Camrda remcá, ale všichni se těšíme. Já tuším, že pojedu asi už sám, ale světe div se, jede se přijatelné tempo. A já si Habr užívám se svým PR. Rychlodráha už je oslavou dnešního letu, kolodějská múzo díky, že tu stále rádíš mezi námi! A letos v takových počtech, to je paráda...

Kolíkáč, 2020-05-15 08:56:06

Čtvrteční pohoupání v Posázaví se jelo v růžové zóně, pěkně na kecačku. Počasí proměnlivé, před barákem to nahazovalo, ale od kruháku již sucho. U boudy LukiDan, Šmídák a Matěj Burian. A cestou nabrat Jonatana, Vikyho a našeho Igora T. Takže nakonec pěkná společnost mířící na Mnichovice, Pyšely a Čerčany. Přestavilky nahoru, takový pěkný to hákovací kopec a spadnout pod dálnici pod Komorňas. Tenhle brdek nemám rád, kecám s LukiDanem, ale jen do půlky, pak se raději soustředit na pravidelný přísun kyslíku. Samechov a sešup k Marjáně, Igor jede parádně, bez známky problému je tu stále s námi. Pak už jen přesun přes nakloněnou rovinu do Černých Voděrad a užít pěkného asfaltu a pokecu až do vany.

Kolíkáč, 2020-05-20 11:06:12

Jaro-Míre, Jaro-Míre, já vím, že nedělám dobře ... Karle joo ty Tvoje malá vítězství... ty nevíš co to je za stres v každém kopci, když Ti to odjíždí. Včera 16 kusů ze Strašína byla předzvěst, že to bude zase velká řežba. Byla radost pohledět, jak se skupina obarvila hodně do oranžova. A toto ještě doplnili naše posily z repre, z Ineosu, z Craftu a black Igor. Šušny, aby se s námi nenudil, tak si vzal gravela. Hned se mu hodil při výjezdu po kostkách ke hvězdárně. Vzpomínal jsem na dojezdy Kolem Posázaví, ale nohám to moc nepomohlo, většina mi odjela. Před sjezdem přes Střimelice ještě počkat na Vokyna a Baska a priblizit je zpet. Oba dva sletí sjezd takovým stylem, že v Hradci jsou u čela. To já s respektem, ale o trochu menším, než má Pirát, kterého ztrácíme. Stoupání z Hradce rozmělnuje skupinu, ještě zaslechnout Vokyna, že se sejdem u Aloise. Před Oplany se našťestí zvolňuje, Basko má ale smůlu, jelikož je vybitý, došla baterka. Vztekle mlátí do duálů, tak by chtěl jet dále, ale točí to radeji v nouzovém stavu domů. Stejně tak Mlhoš po Oplanech, pro kterého se nechce vracet kamarád Camrda i přes moje několikeré výzvy. Na špici vládne silou neochvějnou Turista a já tuším, že Mělník bude moje konečná. V mírnější části ještě držím hák, pak už ale jen zamávat. Odjíždí gravel Šušny, odjíždí (podle svých slov) "tlust'och Bazinac" a já s tím nic neudělám, to je zase zářez do sebevědomí. V dáli ještě vidět, jak si Luke nastupuje na prémii, to je howadoooo. Nahoře je našťestí tradiční chcací, děkuji chlapi. Ještě si nás dolítne Vašek a už to mydlíme v 10 kusech na Talmberk. Tam si vlezu na špic s Jonatánem a jen čekám, kdy to půjde přes nás. Ale stoupání proběhne v družné zábavě, tak teď už jen Louže a domů. Ale tu správnou odbočku mineme a letí se na Zásmuky. Let přeruší epizoda s defektem Lukeho předku a bufetem přes plot jedněch obětavých místních lidí. Bombička tlakuje a Luke tak vstupuje i do řad zručných a rychlých mechaniku Údolím na Hryzely, kde mi to znovu v brdku ve vesnici odjíždí, je to tragické, jak to nejede ... Kluci svěsí a Bažináč mě docvakne zpět, děkujiííí! Louže se z časových důvodů vynechává, dáme si raději tankodrom na Krymlöv. Trpím znovu jako pes, ale ještě více Luke, který si nás dolétne až po zpomalení na pěkném asfaltu. Camrda chce pilu, ale dá se Habr, ať to dnes stojí za to! Už si objednávám další chcací nahoře na Struhařově, ale našťestí není potřeba, už se jede v největších sklonech klidněji. Jen nezlomný Míra odjíždí s Vikym, a skupina pak v závodním kolotoči si je sjíždí. Osvobozujeme hlavní silnici přes Říčany od uhlíkové stopy, do Uhříněvse

si užít kvalitního povrchu bez provozu, většina domů, jen s Lukem brzdíme u Aloise na tiskovku s Vokynem. Ten tu ale není, tak spláchnout jen ve dvou tu dnešní euforickou bohoslužbu a vytahovat z pěny květy kaštanů ... a aspoň trochu zapomenout na ty beznadějné pocity, které s vámi mohu zažívat v každém stoupání ...

Bažináč - Plnotučné Koloděje

Pro mě celkem devastující vyjíždka, a to i přesto, že se mi jelo dobře, snad díky volnějším minulému týdnu bez tempových jízd. Tep byl hned zkraje krásně pružný, a to to pak bývá dobré. Posázavské kopce se mi jely obstojně, měl jsem výhodu, že jsem jich celkem dost dopředu neznal a nevěděl, jak jsou nepříjemný. Abych minimalizoval celkovou váhu a mohl držet krok s vyrýsovanými borci z vinohradských šlapek a jiných spolků, vzal jsem si jen jeden bidon. Tento lstivý tah mě málem ztrestal krutou dehydratací. Naštěstí ale po dobu opravy Lukova defektu v Církvicích Jakub (nejspíš svou mladistvou tváří) zmámil jakousi vlídnou místní bábu a vysomroval vodu. Dali jsme jí tedy své zasyfleté bidony a ona nás všechny napojila. Budiž mi přičteno k dobru, že jako jediný jsem měl bryndák, byť jen na krku. Na konci už jsem byl dost vorvanej, trochu mě zlobily rozmlácené cesty, kolikrát mi div nevyskákaly plomby. Ani Habr jsem si už moc neužíval, natož pak návrat do Prahy - ten mi už vyloženě nešmakoval. Dostat se s Mírou na špici je něco jako dostat se do polepšovny, člověk odtud uteče hned jak to jde. A schová se na chvost balíku, kde se hned lépe dýchá. Dobře utracený odpoledne ve vybraný společnosti!

Šušny - Koloděje - dnes jsem pochopil, proč se Roubaix nejezdí na gravelech

Silnička v 15:30 ještě není ready, a tak musím vzít za vděk gravelem. Vyklube se z toho až nečekaně těžká práce, kdy si ani v balíku nemohu svésit nohy. Na úvod jedu za Turistou, jenž jede svým oblíbeným způsobem špic a musím vykonávat takové úsilí, že se na kole vrtím jak jezevčík. Chudáci ti za mnou. Čelo mi ujede ve dvou kopcích, kdy fakt cítím, že to kolo klade nepříjemný odpor navíc. Na druhou stranu nic fatálního a dokončuju to docela se ctí. Ale dost unaven.

LukiDan - Koloděje

10 lidí v grupě, sestava nabitá. Prestiž na kostkách ke hvězdárně v kapse, ostatní brdky v tempu. Až Lukeho takticky zahlášený defekt zastavil náš vlak a mohli jsme vyžebrať trochu vody od místních.

Luke, 2020-05-20 14:34:01

Naivně jsem si myslel, že po nedělní časovce už budu v úterý odpočatý. Pocit po prvním otočení nohou fakt špatný, ale široká očekávaná účast mě trochu uklidnila. Jedu včas a první testovací zvednutí se v brdce bolí, ale dá se to. Takže očekávám vcelku bolavý den. Za Uhříněvsí navíc vidím kousek před sebou letku z Jíža, tak si tam chci doskočit. Neblížím se, jak bych čekal, když mi dojde, že na špici bude pan Turista, takže si musím chvíli docela dávat, než můžu kluky pozdravit. V Kolodějích jsme díky tomu o dost dřív, tak je čas na příjemný pokec. O něco méně už je příjemný přesun na Strašín, který probíhá po větru dost nevybíravým způsobem. Na druhou stranu jsem se docela zahřál a zdá se, že to dnes i pojede. Vyrážíme směr Ondřejov a hned si odbývám první špici s LukiDanem, což si oba chválíme, protože je ještě čas orazit si před prvním kopcem. Kopeček na Ondřejov ani nezaregistruju, přitom se zas jelo přes 300W, ale strach z kostek byl velký. A oprávněný, hned od začátku se cedím. Přes 300W je tu pro mě naprosto nekonkurenceschopných, naštěstí ani tak nejsem poslední a jak se vjede na asfalt, stejné úsilí stačí k tomu dostat se někam do půlky pole a ve dvou na rovince v pohodě dojíždíme čelo. Sjezd tedy na pohodu, pokud se tak dá nazvat přímý přenos Camrdova tance mezi autem a šterkem v jedné zatáčce. Jak se ale ukáže, v Hradci si to zezadu doskočili už jen dobří sjezdaři

a hned se zase začíná stoupat. Pocitově menší šrot jak před týdnem, ale přitom na watt přesně stejná čísla s tím rozdílem, že si tentokrát odpustím sprint na vrcholu. Jako výmluva postačí, že není kudy... nikdo se stejně nezvednul. V Oplanech trochu zaspím, protože jsem to nepočítal mezi kopce a pokuta v podobě 370W abych vůbec zůstal viset na konci vlaku je docela přísná. Pak by se mohlo jet i chvíli v klidu, kdyby se na špici neobjevil Turista s Viktorem. Pro nás vzadu to je něco ve stylu, nic nic 500W, nic nic 600W. No nic moc a jsem v podstatě rád, že je tu Mělník a vcelku konstantní šrot. Když už se pod vrcholem nedostává moc kyslíku do mozku, vyhodnotím to jako poslední kopec na delší dobu a dle poučky "když už nemůžeš zkus nastoupit" pak reaguju na Camrdův náznak útoku posledním vzepětím sil. Překvapivě se nikdo nezvedl a tak to vyšlo. Pak pauza, kde teda zase radši nejdřív jím a pak čurám, za což jsem terčem posměchu, ale i tak řeším ještě pití cestou... ono na to nějak moc nebyl čas. Kyslík se vrací do mozku a dochází mi, že kopců bude ještě asi trochu víc. No to mě moc nepomáhá, co naopak pomůže je špice Kolíkáče s Jonatánem a to, že všichni v dalším kopci dané tempo respektují. Uf, až do chvíle, kdy se ozve další uf z předního kola a silnice se rázem stává hodně hrbolatou. Chvíli trvá, než se stihnu trochu srovnat, nespadnout, brzdit z kopce a ještě hlásit defekt. Ale daří se a překvapivě i balík se poslušně zastavil. Oprava se zadařila na první pokus, kluci doplnili pití a tak můžeme pokračovat. Trasu už dávno nedržíme a tak jen slyším hádky jestli Kachní louže nebo hlavní. Do toho pohled na zámek Zásmuky dává tušit, že nejsme úplně blízko. Padáme do údolí a další stojka v Hryzelách, vzpomínám jak sem loni rád jezdil HonzaB. Dnes tu překvapivě stále visím s čelem, což mě samotného překvapuje. A prý zas máme s LukiDanem na špic, no tak to prrr. Takticky svěšujeme a čekáme až se skupina zformuje. Teprve pak zas na chvíli profesorsky potáhneme špic. Už se pakujeme pryč s očekáváním Kachní Louže, ale odbočku míjíme... Chvíli trvá, než mi dojde kde jsem... pak se jen modlím, abychom jeli až na hlavní a ne přes ten tankodrom na Krymlov. I přes pravidelnou docházku na bohoslužby má modlitba není vyslyšena, točím stále 300W a přesto můžu jen mávat skupině, která mi mizí v dálce. Pocitově stejná snaha pak na asfaltu generuje wattů mnohem víc. Naštěstí skupina čeká a Jonatán navíc odcouval ze špice a asi by mě i dotáhl zpět kdyby bylo třeba. Díky! Pak už by to byl jen pohodový přesun zpět po hlavní domů, kdybych nebyl blboun a nevezl si do dvojčky s Mírou. Přes mé upozornění a dané horní hranici výkonu mi za chvíli svítí na wattmetru číslo co už tam dnes vidět nechci. Z připravené věty "Tak už jim to necháme, ne?" zbylo jen "Střídám!!!" a pakuju se dozadu balíku. Pěkně zodpovědně podél krajnice, což znamená hezky na větru. Pak si chvíli vyčítám, že jsem na hulváta nejel pěkně prostředkem silnice, mohl jsem jet schovaný... no naštěstí už jsem asi vypadal tak zle, že jsem v Mirkovi probudil ty nejlepší lidské rysy a hned mi nabídl výměnu na stranu kde nefouká. Místo pily na Habr a já už se pomalu loučím s balíkem a mým cílem je jen uhákovat kohokoli posledního, abych nejel domů sám. Rychle se ale ukazuje, že už je i Habr na všechny trochu moc, a tak se jede v klidu. Teda krom Viktora s Mirkem, kteří nám mizí v dáli. Pak ještě někdo rozjede kolotoč, což s kyselejma nohama vypadá docela komicky, ale vůně Aloise a kaštanové zahrádky už je ve vzduchu. Volíme tak nejkratší cestu a po exklusivním přesunu po hlavní už můžeme zchladit dnešní žízeň a opožděně zahájit sezónu zahrádkaření. Díky, zas to byla luxus paráda.

Luke, 2020-05-27 11:16:23

Tady ty mapy se vůbec nedodržují. Po víkendu bych se jen vezl, tak jsem si to chtěl dát s balíkem na Vodslivy, případně Divišov, pak zkratkou a nechat se zas odvézt ku Praze. Navíc to dle účasti vypadalo, že bych i někoho na takovou rebelii mohl ukecat... a všechno bylo zase jinak. Na Strašín docela pohodička, pak ze Struhařova s Jonatánem na špici. Respektuje moje výletní tempo a tak mě ani nevadí, že tu zůstaneme i na Ondřejov, aspoň to mám trochu pod kontrolou. Sjezd do Chocerad s větrem v zádech a pomalu se loučím s balíkem. Od přejezdu malá, Profesor s Baskem couvají balíkem, ale když už se chci taky loučit, tak jsou zase zpět. Je fakt, že jsem čekal větší let vzhůru a tak zůstávám. Poslední zvednutí se na horizontu, asi aby

to v průměru dalo aspoň těch 300W, ale obecně mě to přišlo ještě docela v klidu. Což zapříčiní zásadní chybu v úsudku a nechám se vláčet po větru dál, místo abych počkal na Baska s Prófu. Bohužel ani náznak zpomalení a sjezd do Třemošnice je v závodním módu. Já mám dnes dozavoděno, takže s pěknou dírou už na začátku brdku z Třemošnice. Vlaju za Kolíkáčem, který nemá problém držet standard z posledních Koloděj. Za to mě dochází, že na to dnes nemám. No co, vezmu to zkratkou na Šternberk a nějak bude... No jenže zkratkou jedou všichni, takže nezbyvá než se rozloučit, protože další třístawattový peklo už prostě nedám a vlastně ani nechci. Přemýšlím, jak to vzít domů, za chvíli jsem nahoře, ale balík pryč, ani nejsou vidět. Přitom se mi jelo vcelku fajn a co bych za ty wattý loni dal... Blížím se k odbočce v Líbezné, kde k mému překvapení balík čeká. No hodně smíšené pocity, prý žádný flákání, přitom se mi to začalo docela líbit. Jedeme po trase Kolem Posázaví, na ty kostky se fakt netěším. Do sjezdu radši na čele, každé metr k dobru se bude hodit. Dlouho ale na čele nevydržím a už se to kolem valí. Mě to prostě nejede. Kolíkáč předstírá, že taky odpadl, abych si nepřipadal tak blbě. Nahoře balík na dohled, ale blízko taky není. No tak že bychom už konečně svěsili? Ani náhodou, Kolíkáč to rozjíždí na špici. No chtě nechtě se musím zapojit, když je to kvůli mě. Sportovní ředitel z auta řve, že to musíme sjet a stahuje k nám z balíku Rybu. Ten má dnes opět super nohy a navíc týmové srdce. Tohle jsou okamžiky, který za to stojí i když sem si fakt takhle dneska dávat nechtěl. Ve sjezdu jsme zpět a v klidu už se snad povezeme až domů. No úplně v klidu ne, před Sázavou visím, ve Skalici už ne, ale po sjezdu jsme tam. Pak ještě neoblíbený kopec z Hradce do Voděrad, 500W v závěrečný stojce už je těžce mimo moje možnosti a jak zjistím, že už nejsem poslední, tak na to dlabu. Zbytek ale zas čeká, tak se seskupit a Habr už s vidinou Aloise doklepat a hurá na rychlodráhu. Těžce vybojovaný pivo se nakonec odkládá na čtvrtek, protože teplo už moc není. Dneska to vůbec nebylo v mojí moci, ale nakonec až do cíle, krásných 131 km a přísných 1680 m nastoupáno. Příště se zas budu muset snažit, abych se aspoň mohl najíst a vyčůrat

Kolíkáč, 2020-05-27 17:14:46

Jeden bidon, jedna tyčka, počítám, že nebude čas na nějaký zadní kapsy. Na Strašíně se to potvrzuje, dnes hlavními motory budou Kbeláci Viky+Šmíd'ák a Jonatán se Štajnym. Ryba na vypůjčeném kole, ale taky v průběhu potvrzuje svoje dobré nohy. Naplánovaná Zdebuzeves se nakonec mění "jen" na Šternberk, ale i tak, proletět se v týdnu kolem dvou hradů se zdá nedosažitelné. Ale když je skupina správně nažhavená, dokáže se všechno. První síto na Vodslivy, proseje Prófu a Baska, nahoře sestavu ještě doplňuje náš Igor T. Hup přes Třemošnici si Štája připisuje KOM, ani se nedivím, jelikož ten vláček jsem nucen rozpojit, na to jsem neměl nervy! Igor se bez problému vrací, já háknu úspěšně Jonatána. Jede se furt ve velké stylu, každé zaváhání se trestá samotkou, odpadám i ve sjezdu do Šternberka. Za kolejem ale vím, že se musí zabrat, aby grupa neodfrčela, a daří se, jsem s nimi a akceptuji jejich tempo. Na rozdíl od Luka, který po závodním víkendu není úplně fresh a hlavně to nemá ani v hlavě se zase gumovat a stále hlásí, kam jsme ho chudáka odtáhli. Na hraně to s nimi vydržím a zahlásím pauzu u cedule Zalíbená. Všichni jsou s tím v pohodě, takže budeme Luka trápit i nadále. Ale kostky Rataje jsou trápení už i pro mě, nakonec rád svěřuji a dělám záchranářské práce pro Luka. Ryba taky soucítí, ale jeho wattáž po docvaknutí zase nechutná mě. Ve sjezdu kolem Talmberka se to spojuje, kluci vepředu si vzali oddechový čas, děkujeme! Začínají euforické stavy, že to krásně stihneme do tmy, kolem Sázavy to hučí stále přes 40. Ještě kostky ve Skalici, které mě pěkně poštipají a stejně tak stojka do Střimelic. Okolo Legnera si užít přicházejícího chladu, ale zašitý v háku, se to dá zkousnout. Rychlodráha už je třešničkou na dortu, stejně tak klíč v zámku v 19:55h.! Šternberk v nohách! V zimě je to málem celodeňák, s Kolodějskou bandou je to jak švihnutí kouzelným proutkem, nebyl čas ani vypít celý bidon. Tohle má prostě stále neskutečnou svěžest a je to oslava společné cyklistiky! V mládí jsem miloval týmové sporty,

fotbal a hokej, ale nikdy jsem netušil, že to všechno překoná tenhle ten cycling team work! Díky, že se slejzáme!

Štája - Koloděje na Český Šternberk (TMP)

NP 247W, špici jsem se nevyhýbal, spíš naopak. Kopce jsem se snažil udělat bolavé, aby ten trénink k něčemu byl. Pro mě ideální počasí, čistý vzduch a milované posázavské výhledy, ještě že jsem si těsně před jízdou vyměnil bidony za dva velké, nechápu jak to někdo může objet na jeden.

Kolíkáč, 2020-06-15 16:16:20

Šternberk a Rataje v týdnu? Proč ne, koncem května jsme je dali, je teď pěkně dlouho vidět. A s jídlem roste chuť, dnes si dáme Zdebuzeves. A pěkně dolů! Parádním točitým sjezdem s luxusním povrchem až k říčce Blanici. Jonatán, Jakob alias Šušny, Ryba a Turista, to jsou záruky, že nám pára nedojde. Luke by mohl být také záruka, ale to by si nesměl před kostelem ještě prásknout Pečky a vytahovat se tak před námi, že má dnes najeto více kilometrů. Sestavu ještě doplňuje mladá naděje Ondra Jestřáb a stálice Basko. Je radost koukat na těch Ondrových mladounkách 45 kilo, jak si to lehce točí v kopcích. Do Janovic to uběhne v rozumném tempu, které jen trochu naruší vložená závodní intenzivní špice od Turisty a Jakoba. Za tohle bude někdo platit … Z Janovic je to parádní asfalt a let do Kácova, odkud se plahočíme k plakátovacímu stromu. Tady se jede znovu na mé hraně a s hrůzou zjišťuji, že jsem se ještě ani nenapil. Prostě není čas no! Ondrovi též prikazujeme zadní kapsy a bidon, cesta ještě dlouhá. Sjezd přes Zdebuzeves nezklamal, to prostě nemá chybu. Stoupání k Rybičkám, začínám slušně vadnout a Lukeho se ptám, jestli je taky tak načatej anebo na mě čeká. Odpoví mi vrátí moji otázku, takže je asi taky nalomenej. Přes Divišov jeho krize dostupuje vrcholu, nemá totiž už co pít. Hold Pečky se zeptaly. Bavíme se historickým hasičským autem, které nám kropí cestu, Ondra je celý nervózní, že nám Turista s Jakobem neměli o tolik odjet. Hold závodní geny se nezapřou. Ve sjezdu přes Vodslivy s Turistou dotankujeme Lukeho, aby nám ještě vydržel, potřebujeme ho totiž jako sponzora k Aloisovi. Chocerady už odpadám, v nohách málem křečci, jo to jsou zase stavy. Potáhnu to Baskovi s Lukem, aby nás u pumpy čekalo milé překvapení v podobě čekající grupy a Klímiče. Ten si vleze na špic s Jonatánem a v rozumném tempu nás transportují do Říčan. Cestu za Aloisem pak ještě opeří Míra svým štípáním do unavených nohou, Ondru vysazujeme směr Koloděje a pak se s chutí prokousáváme osmičkovou pěnou pana Aloise. Kudla, dnes chutná jako nikdy!

Jakob

Tohle bylo k..va dlouhý na čtvrtek :O, málej jsem sejmul zajíce Maratónské Koloděje - na whatsappu vidím, že se tam formuje solidní skupina, ale mám to kvůli povinnostem tak tak. Vyjždím v 16:15. HG sice láká na Řevničák, asi by byl i býval rád na mě počkal (ne tedy v Řevničáku), ale nechci si úplně odpálit nohy. Nojo, jenže se jede sakra dlouhá trasa. Sice se mi jede docela fajn, protože kopce jedeme většinou na mém AP, ale přesto to ke konci štípne. A při sjezdu z Vodsliv po pravé straně poskakuje zajíc. Netakticky to beru na druhou stranu, načez chlupáč reaguje vběhnutím pod mé přední kolo. Rychlé brzda a hlodavec ukazuje své skokanské schopnosti. Nepříjemnej moment. Pak jedu dle sebe na Ondřejov, pomalu sám asi jet úplně nedovedu. Na závěr ještě najíždíme šedé kilometry, ale má to svůj důvod. Pivo nedávám, musím rychle regenerovat.

Luke, 2020-06-16 12:40:32

Jooo Koloděje, to je věc. Společenská událost pracovního týdne číslo jedna, tam prostě člověk nechce chybět. Blížící se bitva s Krakonošem mě ale přidělová vrásky na čele. Poslední týden se mi nějak smrskly na střídání šrotu v Kolodějích a na závodech. Žádný výlet, popršené dny

přibývají a tak když mám ve čtvrtek čas a je pěkně, vyřáším už po obědě sám. Plán byl natočit aspoň 6 hodin na samotku, ale když Kolodějský kanál slibuje účast samých rozumných lidí, pere se to ve mě. Takže jen zlehka otočit nohama v Polabí a pak v klidu od boudy dokonat započaté dílo... No což o to, polabská trasa směr Pečky utíká náramně, kopečky a magnetky, co mi tu vadili v zimě se tu nějak nevyskytují, rychlost neklesá pod 30, a vše je takové snadné a samozřejmé. Otočka po hlavní do Brodu, Ještědský vysílač odráží paprsky a svítí jak polárka za denního světla. Kdo ví kolik takových chvil během roku nastane... Před Kolodějskou boudou mladej Ondra, zjišťuje, jak to dneska vidím. No na pohodu, to je jasný. Teda bylo, než se objevil Turista. Překvapivě sám, vlastně ne, stačí chvíli počkat a dorazí i zbytek letky z jíža. Neohlášeně dorazil i Kuba, no ne, že bych ho nerad viděl, ale do plánu pohodové vytrvalostní vyjížďky se mi nehodí. Snažím se aspoň domluvit doplnění bidonů v Divišově, ale reakce jsou takové nijaké. Říkám si ale, že přece nikoho umřít žízni nenechají. Nicméně možnost nenastoupit do tohoto vlaku jsem nevyužil, tak dobře mi tak. Na Strašín klasika, chtělo by se říct, pak přes nově vyasfaltované Babice na Vyžlovku, kolem pily na Kostelec a pak přímou linkou směr Janovice. Tady se začíná závodit, patrně je jen náhoda, kdo byl zrovna na špici. Mladej Jestřáb taví svůj střed kadenci přes 150. Nakonec se to úplně roztrhá v jednom magnetku, že chvíli trvá, než se poskládáme dohromady. Začíná mi být větší a větší vedro a taky tepu tak o 10 víc než normálně, při stejných intenzitách. Nicméně tomu nepřikládám moc pozornost a dál šetřím s pitím, aby vydrželo do Divišova. Zatím pohoda, i když na špici se radši moc neproducíruju, jsou tu jiný koně, tak si odjedu svoje a zas se pakuju. Kdo ví co bude. No let do Kácova je za odměnu, ale stoupaní už ne. Moc se sice nejede, ale začínám cítit, že to není ono. Následuje krásný a hodně dlouhý sjezd přes Zdebuzeves a stoupaní od Blanice k Rybičkám. Tady už se to konečně nadělí, jenže místo úlevy mi docela rychle dochází. Poslední kapky z bidonu mi na pohodě nepřidají. Aspoň docvaknout Baska, který taky odpadl, ale ten místo podpory nastoupí, hned co dojedeme čelo, kde na nás čekají. Takže místo orazu se zas plácáme na chvostu. Visím za oči a ani si nestihnu všimnout, jestli obchod v Divišově měl zavřeno, nebo se prostě jen jelo dál. Na to projevit vlastní vůli a zastavit už nemám. Basko to pro změnu odpojuje a otáčí se na mě, že to mám dojet. Jasně, sem mrtvej, ani mě nehne. Tak se bude předstírat pití a pak mi za to vezme. Tohle už uvisím jen proto, že mě fakt vytočil, ale byla to poslední sirka a v dalším brdku končím. Chci obchod a pití. Kolíkáč i Turista nabízí pití, ale já potřebuju tak 2 litry, nakonec vypiju od každého bidon a můžu se pustit do Ondřejova. Ani úplně výletní tempo mi nesvědčí, navíc Basko se zas vyžívá v závodě mrtvol a snaží se mě očesat aby nebyl poslední. Kolíkáč se snaží povzdudit, ale znáte to: je to marný, je to marný, je to marný... Na Ondřejově se čeká, naštěstí po litru tekutin, už jsem aspoň schopnej viset, takže příjemně na Strašín a vysadit Ondru u Koloděj. Hodnej strejda Míra ještě na závěr připraví 3 interválky, aby nám nezatuhly nohy. Na 193. kilometru to obzvláště oceňuji. Ale Alois všechno špatné odplaví a nakonec mi to Kolodějský dvoukilo před Krakonošem ukázalo možná víc, než jsem chtěl. Díky borci za trpělivost a příště si na tyhle nápady asi budu muset zjednat doprovodný auto

Kolíkáč, 2020-06-24 17:12:28

Úterní hromad'ák od kostela jsem si naordinoval kratší trasu a věřil, že tam přijede někdo do tabáčku. Na kruháku vřelé přivítání s HonzouB a hned od boudy kalup za nějakým fištrónem v autě, který nám dělal zaváděcí vozidlo. Bohužel pro mě jen do půlky segmentu na Strašín, kde jsem si zdařile vystoupil a krásně to rozpojil, takže jsem zdravě naštvál Karla Camrdovýho. Na Strašíně doplňujeme stavy na celkem 7, a naštěstí je tu i další tabáčník Vokyn. Habr dolů a napíchat si do pláštů nový rozpadající se západoněmecký asfalt v údolí. Na Hradec v rytmu Vokyna a pak si to docvakávat až za Skalici, kde se močí. Vlkančice v poklidnějším tempu a Oplany znovu přitlačit. Vokyn sbírá plody své zimní přípravy, a s HonzouB ho dotahujeme zpět do skupiny, která naštěstí znovu čeká. Pak již chceme Lojzu, kdežto kolodějská letka vyřáží ztrestat Habr. Lojza splachuje pyl a prach na průduškách, Turista ještě referuje, že Habr se

konečně jel dnes podle jeho představ a čísel. Já se dovídám technické věci, jaká Dura je nejlepší a s čím chodí nejlépe. Prostě takové tradiční letní a tak krásné čarodějky-Kolodějky.

Bažináč

Nejprve jsem musel dost kvaltovat, abych vůbec nezmeškal balík ve Strašíně. Říkal jsem si, že když to nestihnu, zkusím využít vítr na Radlíku a pak se budu volně poflakovat v blízkém okolí. Jenže jsem to stihnul, a tak nezbylo než se 2 hodiny lomozit Posázavím ve vysokém tempu. Prvně jsme se jeli podívat na nový povrch v Jevanském údolí - tzv. mikrokoberec. Jeho nevalná kvalita některým hodně ležela v žaludku. Hradec pak naznačoval, že by to dneska nemuselo bejt tak pepný. Dál se jelo celkem rozumně a místy, které jsem neznal, tak se mi to líbilo. Ovšem na Habru jsme si nakonec pěkně profoukli trubky. Poctivý, ale venkoncem příjemný trénink.

Jakob - Koloděje s kvalitou

Děkuji zejména výjimečně hodnému řidiči, co mi umožnil si dát úsek na Strašín hezky za autem like a Pro. Tak jsem tam měl i rychlostní interval. A pánové pak předváděli moc hezký výkony. Takže spokojenost!

Luke, 2020-07-10 18:27:45

Oprášit tohle téma a oprášit svojí účast v Kolodějích. To byl úkol pro včerejší den, i když to dlouho nevypadalo, že se sejdeme. Nakonec s Baskem, Viktorem a Vokynem ...a větrem v zádech vyrazíme vcelku svižně. Nějak čekám, kdy si na to zvyknu, ale čím líp na tom člověk je, tím líp na tom je i zbytek. Basko rozzávoděnej, Vokyn už má taky něco najeto a to mu stačí. No a Viktora nemá cenu komentovat. Takže myslet si, že se trochu zpomalí, když se to točí na špici je naivita a všichni drží nastavené tempo. Užíváme si nový asfalt přes Babice, pak Vyžlovka a kolem pily, Prusice a kluci chtějí Mělník. Pod ním už mě to nepřijde až tak dobrý nápad, ale fouká trochu proti a tak se aspoň snažím útrpně přežít až nahoru Viktorovi v háku. To se daří, ale pocitově hodně špatný, víkend je ještě cítit a to už je zas čtvrtek... Pak krátká pauza a míříme směr Čekanov užít si trochu sjezdu. Vzpomínám, jak to tu zespoda bolí, až se zamyslím tak moc, že si nevšimnu zatačky. Naštěstí ústupová cesta byla ideální, a tak jsem nemusel brzdit ani vyvádět jiné nepatřičnosti, jen jsem trochu kluky poděsil výletem mezi domky. Rychle jsem ale zpět a údolím míříme k Sázavě. Ze Skalice už jsem se upínal k údolí do Jevan, ale Vokyn tamní asfalt nemá rád a žene nás na Ondřejov. Tady už mi jde jen o to přežít, a tak jen zametám za Vokynem, bývala to za ním na jaře větší pohodička, teď jen stínuju, když v Ondřejově obkládá Baska. Pak zamávat v protisměru Pirátovi a už míříme po klasické trase Mukařov - Strašín - Uhříněves hurá na pivo, které já bohužel musím vynechat, tak snad příště. Krása to zas byla, i na výhledy do krajiny došlo a přitom krásnej průměr Koloděje - Uhříněves 33.3 km/h.

Kolíkáč, 2020-07-15 08:56:06

Pro někoho Koloděje s lidskou tváří, pro někoho závod s milosrdným čekáním na kopcích, pro někoho závod, kdy to ujelo. Z mnoha pohledů se dá dívat na úterní parádu v Posázaví. Už kruhák s HonzouB, Profesorem a Pirátem naznačoval, že orange lavina dnes zaplní většinu míst ve vláčku. Doplnuje to Turista, Ryba, Camrda a Igor. A do toho Viky, Šušny a Vokyn. A před Habrem Matěj Burian. 12 kusů někdy v lajně, někdy ve dvojičkách, někdy s menším či větším odlepem to drtí po naplánované trase. Habrem dolů a na Aldašín nahoru. Pak Oplany a rozdýchat se před Mělníkem. Nechávám velkou, v předtuše Mamuta, který se neúprosně blíží, nemůžu jinak. A hele ono to jde. Bájo pocity vyjet kousek za zadky nejlepších, a navíc když zasvítí osobní PR. V to jsem už letos nevěřil. Nechybou do Sázavy a díky blikajícímu přejezdu si nás docvakne Pirát. Tyčinka pod kopcem, ale stačím ji naštěstí rozkousat, abych pozřel další

kaši, která se pro mě vaří směr Bělokozly. Na TOP výkvět to nestačí, navíc, když si jedou pro KOM. Turistova blikačka na dohled je aspoň malou náplastí, že jsem nesvěsil. Míra ten můj pocit však zabíjí, že je dnes úplně v háji a vůbec mu to nejede. No jasně! Přesun na Vodslivy se nejede úplně friendly a já vzpomínám na Sázaváka. V Choceradech se ještě sešikovat do bojové pozice směr Ondřejov od Hvězdonic. Tady bojuji s HonzouB a Turistou na dohled. V jedné točce JendaB parkuje v plůtku, ale našťestí bez ztráty na materiálu a těle. Ondřejov nás znovu spojuje a valíme to až do vany. Safra mě se to moc líbilo! Mých 10 x PR mě zařazuje do pohledu závod s milosrdným čekáním na kopcích, takže děkuji moc kolodějská sebranko!

Kolíkáč, 2020-07-22 09:34:54

Další pokračování kolodějské ságy bylo znovu vystavěno na tradičních kopcích kolem Sázavy a potvrdilo, že když účinkuje více jak 10 herců, tak ten thriller nemá chybu! S Pirátem, Baskem, Lukem a Bažináčem valíme ke kostelu, za chvíli je tu Turista, Šušny, Matěj, Pavel Lukeš a Ondra alias mladej Jestřáb. Na Strašíně Igor, Vokyn, LukiDan a Arny, který se tu jen nachomýtl, ale chvíli si s námi taky užije. Omletý brdek na Ondřejov tvrdí muziku na špici jedoucí Igor, zlý jazykové tvrdí, že tam bylo něco přes 500 wattů. Pak je tu sjezdařský trénink do Skalice, sešikování se do spořádaných dvojic a špice do Sázavy. Tam jsem nějakým omylem já s Mirkem, ale při představě Bělokozle, jsem v půlce přerážen do zadní lavice, na rozdíl od pana učitele, který stále za katedrou, to přísně tahá až do Sázavy. S Lukem domlouváme, že za tohle ho musíme potrestat na Bílé-kozy. Já držím do půlky, Luke málem až do konce, ale na krále Miroslava to stejně nestačí... helma dolů Míro! Xaverov a zadem na Ostředek, Ondra si zajišťuje odvoz, my musíme trochu brzdit špici, aby jsme pak v jedné lajně sletěli přes Dojetřice do Sázavy. A ze Sázavy si to ještě práskneme přes Nechybu na Mělník. Naposledy se seskupit a koupit si u Mirka jízdenky až k Aloisovi. Cestu nám ještě přibrzdí můj defekt, který se stane všeobecným divadlem pro všechny čekající, děkuji! Alois splachuje ten prach z dnešní klidnější trasy! Vyhup: Skupinou znělo, že to je parta z Vlašimi, co se proti nám valila před Výžerkami a hle kdo to byl! Příště to můžeme spojit v jednotlý celek

Bažináč

Celý den jsem kvaltoval s prací a všechno různě vohcával, abych Koloděje stihnul, až jsem z toho byl takovej roztěkanej. Zkraje se zdálo, že by tato tradiční úterní bohoslužba mohla být milosrdnější než bývá zvykem. A dopřát jezdcí trochu toho usebrání se a kochání Posázavim. Nakonec to zas byla rasovina jako obvykle, rychle se střídalo tempo. Po Bělokozlech, které jsem přepálil, mi to už vůbec nejelo. Pan Miroslav v závěru jezdil psychotický špice - jako by snad Schillerka vyplácela šrotovný. V Uhříněvsi jsem už celkem chcal krev a byl jsem rád, že mě šlechetnej LukiDan odtáhnul na Jižák.

LukiDan

12 lidí v grupě. Celý den se těším na úterní švih doufaje, že osazenstvo nebude chtít ladit formu na Mamuta nebo MČR. Nestalo se. Watty a testosteron tečou proudem, tempo klasická závodní cukatura, nedáš pozor a díru těžce lepiš. Milosrdné zpomalení vede k dalším vlnám. Líbilo se mi to! Příště zas!

Luke, 2020-07-22 12:32:40

V pondělí se vytočení nohou zase trochu zvrhlo a v úterý ráno si přijdu docela mrtvej, takže plány na nějakou sólo torturu ještě před ruším a v plánu jsou "jen" Koloděje, ono to bude stačit. :) Ještě zkouším navrhnout trasu a co nejvíc redukovat krátký stoupání typu Hradec a přidat trochu rovin, aby se třeba jelo v klidu. Pirátův sen z Petrovic se zhmotnil hned v Kolodějích. Turista je tu včas a postupně přibývají další. Sestava byla nakonec velmi početná, a tak absence krátkých stoupání byla jediné co vyšlo, jinak se závodilo i ze sjezdů, což se může na Mamutovi

taky hodit, takže si rozhodně neztěžuju. Z Koloděj se jelo chvíli normálně, než se špice ujal Míra. I v háku očistec, ale takhle nějak to může být pod Tesákem. Když ale Míra střídá, tak lehce zvolňuji, přeci jen už se za mnou ozývá divné sípání. Podle Piráta je to prý ale jak přestoupit z TGV na osobák. Na Strašíně už je nás pořádný balík a vyrážíme na Ondřejov, kde se mi jede překvapivě v pohodě, takže snad v těch nohách ještě něco je. Chvilka na přeskupení a pak sjezd do Skalice. V brdku před Střimelicemi chci trochu pošetrřit, což se mi málem stává osudným, a tak tak chytám odjíždějícího Kolíkáče. I tak je ale současný stav balíku -5, a tak se to dole snažíme trochu přibrzdit. Do Sázavy pak v poklidu za Turistou s Kolíkáčem, kterého pak vystřídá Matěj. Kuba ještě před nájezdem do kopce ladí brzdu, asi se bojí, že pojedeme nahoru tak rychle, že budeme přibrzďovat do zatáček. Zatáčky jsou ale mírné, a tak to není potřeba. Turista to rozjíždí standardně hned od začátku, pak se na chvíli i já objevím na čele, ale taky trochu vadnu a už se to valí kolem. Jen tak tak ještě hodím háček, ale nechutná mi to už vůbec. Chvíli to táhne Kuba a pak ještě tempo stupňuje Matěj, já už mám mozek úplně odkrvener, takže se nejdřív zvedám v předtuše blížícího se horizontu, že bych snad mohl Matěje uviset, ale za zatáčkou se vracím na zem a zase si sedám, horizont daleko, tak to nevyšlo... zklápím hlavu a ani nekoukám, jestli perfektně jedoucí LukiDan na ty dva něco vymyslí, nebo to Matěj dotáhne. Ještě jsem se otočil abych zjistil, že za mnou je docela díra, ale už jsem si nevšiml, že to je Turista cítící mojí krev, takže jsem dost překvapen, když mě těsně před horizontem ještě skočí. Ale nevádí, dole jsem říkal, že v téhle konkurenci bude top 5 úspěch, takže spokojenost. Pak zas chvilka na vydýchání a přesun pěknou krajinou na Ostředek, kde se špice zas ujímá Míra a tentokrát s Pirátem tvrdí muziku až na horizont. Chudák Pirát ale ještě nezná Mírovi 3 nádechy na horizontu, a tak je nemilosrdně odpárán nejdřív ze špice a pak i z balíku. Není ale sám, takže zas na chvíli zvolníme, než si užijeme sjezd k Sázavě v jedné lajně. Před Dojetřicema se ale zvedá Igor, za ním Vokyn s Baskem a začíná další downhill race. Pro mě vítaný trénink sjezdu, takže lehám na říditka a rychlostí přes 70 km/h se řítím dolů. No řekl bych, že tady nějaký progres od zimy bude. Zbývá Nechyba, kde se mi jede docela dobře, přeci jen už tempo není tak zběsilé (cca 260W), a Mělník, užít si sjezd, který někteří musí jet srdcem, aby tam byli. Naštěstí čelo jim už prorazilo cestu přes bláznivé zajíce, kteří zkoušeli kličkovat mezi balíkem, ale všichni tuhle srandu přežili. Pak ještě nějaký segment nebo co před Kostelcem, který zas skončí roztrhaným balíkem a klid přichází až v Mukařově, kde má Kolíkáč defekt, a definitivně v Uhříněvsi u pana Aloise... a že dnes chutnal!

Kolíkáč, 2020-07-29 10:39:33

Mamutím nohám poděkováno v pondělí a co v úterý? No jasně, od kostela, kliknout tropickou trasu, co nejvíce chladivými údolími, namazat se krémem, naplnit dva bidony, vypít litr tekutiny a jako velbloud se šinout na sraz. Vypečená sestava, Basko, Turista, Luke, LukiDan, Matěj, na Strašíně Viky a Šušny. Vítr jak z rozpáleného fěnu nám čechrá chlupy na rukou, tak lesem na Struhařov. Valíme na Habr, kde proti nám orange týpek. Nejdříve myslím, že Technik, ale když je blíže, je to jasné, Hulis! A pěkně vyladěný! Na špici se neukazují, před novým asfaltem v údolí si ještě zachrastíme ve šterku, kterým posypali nové záplaty v koberci. Pak se již unášet euforickou vlnou skupiny, která frčí na Skalici. Tam brzda v podobě kombajnu, který zabírá celou silnici, naštěstí odbočuje na Vlkančice, takže mi to v plné palbě dáme do Žabky v Sázavě. Vypít zase co se do nás vejde, abychom údolí na Talmberk mohli pořádně propálit motory. Já si vystupuji pod zříceninou, takže již nejsem přítomen, když se nahoře korunují vrchaři. Skupina pak čeká na opozdilce, díky, a máme tak příležitost si to vychutnat až do konce. Vlkančice znovu kvapík, Hulis nejenom že čaruje v kopcích, ale i jeho roviny pěkně pálí do stehů, kuwa bejku uživej, sladkých 28 let, máš teď nej cyklo životní období! Za Skalici se znovu kocháme luxus povrchem, kterým pak pokračujeme i na Voděradě a přes Legnera na Struhařov. Černý mrak v dáli naznačuje, že někde je vodní smršť, my už se jen za sucha

kutálíme na jednoho sportovního Lojzika. Safra, já si to dnes zase užil, takových dní moc není s vlajícím rozepnutým dresem, díky všem za parádní svezení!

Luke, 2020-07-29 14:33:13

Jezdit do Koloděj s Mamutem na zádech nebo v nohách mi původně nepřišlo jako dobrej nápad, ale když se tam má ukázat komplet osazenstvo prezidentského kupé ze soboty a navíc Kolíkáč kliknul skoro rovinatou trasu, je rozhodnuto. U Kostela jsem v rekordním čase, protože docela hustě fučí. Navíc teplota během jízdy na Garminu postupně vystoupala na neuvěřitelných 36 stupňů a po zastavení je to znát. Na Strašín tentokrát bez tradičního šrotu, za to docela nepříjemný bočák. Na Strašíně domlouváme zastávku na doplnění vody, což se bude určitě hodit, neb já už mám jeden bidon prázdný. Nabíráme zbytek a v 8 lidech míříme do chladu lesů za Strašínem, na Habr a do Jevanského údolí. Na Habru se poprvé zrychluje a zjišťuju, že to sice bolí víc než normálně, ale když se chce, tak to jede. Nabíráme Hulise, který vyrazil na dovolenou do Posázaví . V Sázavě stavíme na doplnění bidonů. Míříme na Talmberk a já si plánuju vystoupit hned jak se to rozpojí, protože ani brdek v Sázavě ani před křižovatkou na Nechybu mi moc nechutnal. Do Talmberku se letí takovou rychlostí, že i v háku musím pořádně makat a než se to poprvé trochu víc zvedne, už mám tepy přes 170. První prudší pasáž ale přežiju a zase se vezu po kousku rovinky. Když se to zvedá podruhé, už se mi nechce. Ale pohled na vyšvyhaného Hulise mě nutí ze sedla, sakra on dneska asi všechny wobloží a já to chci vidět z první řady. Na horizontu jen tak mimochodem přijíždí Hulis na čelo a začíná přitápět, žádný nástup, pěkně v sedle... posledních pár statečných mu padá do háku, já už sotva vlaju. Poslední prudší část se ještě hecnu abych tam byl, vidím jak metr po metru Hulis všem odjíždí. Za vesnicí už to ani není kopec, tak na to dlabu, i když to vypadá, že borci pojedou i tu rovinku, než se to sklopí ke sjezdu. Stejně se čeká, než se opět seskupíme a můžeme valit dál. Po hlavní z Janovic, až na odbočku k Vlkančicím a tudy zase zpět k řece. Hulis tady ukazuje, že neumí jen do kopce, a tak když si přibrzdím do poslední zatáčky pod Vlkančicema, kde jsem loni jel smykem při Kolem Posázaví, tak už mám solidní díru. Pro mě hodně dlouhou chvíli tam rvu přes 500W, abych jel aspoň 55 a dolétl zpět do skupiny. Zpátky zase Jevanským údolím a pro mě trochu nečekaná odbočka směr Černé Voděrady. Dole kdosi hlásí, že je to hákovéj kopec, asi jako že se na ty co vypadnou z háku nečeká, a tak si radši dávám pozor. Matěj to docela rozjíždí, ale jak se sklon trochu zvedne, tak Hulis nastupuje. Nikdo na to nereaguje a mě teda těch 350W v háku za Matějem taky stačí. Kluci se pak ještě vzeprou, aby to Hulis neměl zadarmo, ale já jsem dnes jen reportér. Od lesních lázní už se jede v klidu, a tak si můžeme taky trochu popovídat. Na Strašíně dopjím zbytky bidonů, takže ta zastávka v Sázavě byla akorát. Průměr 33 ukazuje na solidní leteckej den, holt když chybí pořádné kopce, tak se tradiční mašiny musí vyřadit na rovinách. Krásné tropické odpoledne.

Hulis, 2020-07-29 22:42:45

Celozávodka již v druhé polovině, ale díky koronaviru + zařizování kolem svatby jsme na žádnou dovču letos nejeli. Žádný Chorvatsko, Itálie ani podobně, takže jen návštěva rodičů a ladění posledních svatebních detailů... Na úterý má Bětka domluvené zkoušení svatebních šatů na 15h v Hradci Králové... Přemýšlím jak to vymyslet, abych byl v půl 5 u kostela, ale marně. Sice s námi jely i mamka se ségrou, takže jsem teoreticky jet nemusel (stejně jsem pak čekal v autě, abych šaty na Bětce neviděl), ale... Měli jsme to spojený i s koupalištěm atd. atd... Takže jsem se během dne pomalu ale jistě smířoval s tím, že šanci zajet si po letech do Koloděj padá. Domů jsme dorazili v 16:28. Po zaparkování před panelákem jsem si ještě dělal srandu, že to ještě v pohodě stíhám... Přijdu domů a koukám na web do kolodějskýho vlákna, kam psal Kolíkáč - rozklikávám to a zjišťuju, že přihodil i trasu... Fofrem to studuju a po minutě zírání do map na sebe házím dres, že vás zkusím někde chytit... Táta se hned nabízí, že naložíme kolo a někam na trasu mě přiblíží... Jednoznačně souhlasím. Beru kolo, kontroluju tlak a zjišťuju, že

zadní kolo je nějaký poměklý... Kua, co to????? Házím kolo do auta a běžím k bráchovi o 2 bytovky dál pro velkou pumpu, kterou házím taky do auta a valíme směr Kostelec... Projíždíme kolem Bohumila a na odbočce k Jevanům stavíme. Vykládám kolo, dofoukávám zadní a jen doufám, že to vydrží... Razím směr habr, pár kiláků bojuju s garminem, kterej nechce měřit. Pod kopcem ale naskočil a já pokračuju dál a doufám, že každou chvilku uvidím letět balík naproti. Už začínám sjíždět dolu a najednou se v dáli objevuje pár vlčáků, který to drtí nahoru... Otáčím to a zařazuju se vedle Kolíkáče na kterém vlaje rozepnutý dres. Prohodíme pár slov a zaležám na konec balíku do lajny, která se jede ze sjezdu do Jevan. Údolíčkem, přes Hradec, Skalici až do Sázavy... Jsou tu dobrý lokomotivy, který udávají tempo, málokdy se jede pod 40km/h. V Sázavě se staví u žabky na doplnění pití - já mám v nohách jen pár km a stále oba bidony plné, takže jen čekám na ostatní a při tý příležitosti kontroluju zadní kolo... Zjišťuju, že o něco maličko měkčí je, ale zatím tam je pořád dost psů, na to, abych byl schopnej se porvat v kopcích s ostatníma... Projíždíme Sázavu směr Talmberk - tímhle směrem jsem to nahoru snad ještě nejel a navíc... celkově už tady po těch silnicích nějaké páteky nejezdím, takže čekám co mě vlastně čeká... Příprava se jede v příjemným tempu a pořád jen sleduju co se bude dít. Po chvilce se to začíná natahovat, tak se v balíčku posouvám na druhý flek a vyčkávám. Pořád tam jsou ještě rezervy, takže když už už to vypadá, že se blížíme na vrchol kopce, tak jdu na čelo a začínám zrychlovat. Pořád to stupňuju až k horizontu, kde se otáčím a zjišťuju, že za sebou mám jednoho vlčáka v dresu Kbely, tak ještě řadím těžší a jdu do nástupu, abych odtrhl i poslední korálek... Nahoře se čeká, než se sjedeme a pak se začínáme vracet zpátky. Pořád se jede ve slušným tempíčku. Domlouvají se Vlkančice a údolíčkem domů. Brdek na Vlkančice se docela vypouští, jedeme kompaktně a když se to sejde s nohama z nebes, tak to člověku v takovymhle tempu ani nepříjde jako kopec... Kde jsou ty časy, kdy jsem tenhle 'kopec' považoval za strašáka... Na kopci jsem fresh, tak lezu na špici a to, co jsem nenechal v kopci tam pouštím na rovince za brdkem... Tahle špice byla pocitově horší než kopec za Talmberkem... Při nájezdu na hlavní ve Skalici střídám a lezu si na konec vlčáku, abych se v klidu vydejchal... Kostky přeletíme taky celkem slušně a čeká nás chvilku stínu a relativní chládek. Teď už nás čeká jen poslední kopec na Černý Voděrady - tudy už jsem taky k*rvá dlouho nejel... Po krásným novým asfaltu to jede nádherně. Na začátku stoupání si libuju v háčku... Když se to konečně zvedne, tak jdu do nástupu, nikdo nereaguje... Ještě chvilku pokračuju a pak si sedám, mám dost velké náskok a spomaluju... Jak málo stačí, chvilka nepozornosti, člověk poleví a hned to má zpátky na zádech... V poslední pravotočivý jedeme myslim ve 3, ale ještě tam něco málo zbylo, tak příkladám, zvedám se a znovu odjíždím... Na kopci se to opět posjíždí a pokračuje se dál - pro mě úplně novou spojovačkou, kterou jedu poprvé. Ale silnička kvalitní. Vyjíždíme ve Struhařově, pak už jen padáček ke kruháči, kde valím rovně na Brod - zbytek levá na Prahu... Domů už je to skoro pořád jen z kopce, takže dotlačit tam avg 34km/h mě nestojí ani moc sil. Po letech jsem měl zase možnost vychutnat si úterní Koloděje a polet posázavím... Doma je zadek zase o něco měkčí než při poslední kontrole u žabky. Druhý den je kolo komplet měkký, takže mě čeká lepení. Celej ten kalup jsem teda stihnul odjet na hooooooodně pomalým defektu... Díky všem, který dorazili, mělo to šťávu...

Kolíkáč, 2020-07-31 08:35:02

To je období! Navléknout na sebe jen to nejnnutnější, do kapsy mobil a karticku s pojištěním a dva bidony. Letní Posázaví v háku se dá švihnout i bez traťovky, jen na dva plné bidony vody. A těšit se na Lojzika. Ale před tím dát 3 panáky - Strímelice, Vodslivy a Nechyba aneb očuchat trať sobotní Pečecké 100. Na Strímelice Viky s LukiDanem udávají tempo a Vokynovi to vůbec nevadí, furt se veze za nimi. Tak se vzpamatovat a ještě to s Lukem háknout, aby jsme si pak pobryndali říditka až nahoru. Jo tady v sobotu to bude bolet. Vodslivy již v kamarádkém tempu, i když to závěrečné zrychlení Vikyho a Luka už jsem vůbec nepobral. A Nechyba? To jsem již ve spokojeném tabáčku Basko říká těžký, těžký a plně s ním souhlasím. Rty schnou

rychleji než padá pěna pod kaštany, tak se v té letní nádheře nechat odvléct do Úhřetěv. Bobajz je to jako fet, máš recht! Děkuji za společnost!

Luke, 2020-07-31 08:41:41

Ve čtvrtek nestíhám, a tak píšu, že budu na Strašíně a hned jak jsem sedl na kolo, přemýšlím, jestli tam vlastně vůbec dojedu. Cokoliv nad 150W děsně bolí, nohy mi připadají prázdný. Vypadá to na hodně špatnej den. Tak to bude zajímavý, říkám si a celou cestu přemýšlím, jestli má smysl vůbec na ten Strašín jezdit. Vůně skupiny je ale silná a já nějak doufám, že mě zvedající se zadky proberou a vyhecují. Na Strašíně Vokyn a za chvíli doplňujeme sestavu z Koloděj s Baskem, Kolíkáčem, LukiDanem a Vikym. Tak to nevypadá na žádnou zašívárnu, navíc v plánu jsou 3 kopce ze sobotního mistrovství vesmíru v Pečkách ... no nic moc vyhlídky, ale když na mě vyjde řada na špici, nohy se docela roztočí. Není to, kdo ví co, ale ještě je párkrát dneska ukecat a mohl bych to přežít. V Hradci podle šipek míříme na první kopec přes Střimelice na Ondřejov. Viktor začíná vcelku rozumně, ale tempo se poměrně rychle zvedá a 350 je ta číslovka, při které se otáčím, kdo bude můj kamarád v tabáčku. K mému zděšení nikdo, a tak trochu zvolňuji a přenechávám své luxusní místo na druhém fleku dalším zájemcům. Tohle už vyrobí menší díru, Viky a LukiDan se vzdalují a já se chystám se tvořit grupeto s Kolíkáčem, který se k mému překvapení zvedá a vydává se stíhat ty dva. Vokyn vypadá, že pojede taky, a tak chca nechca zvedám zadek, abych v tam byl. Přes mlhu před očima jsem si stoupání před závodem moc neprohlédl, ale tak třeba jsem si to někam zapsal jinými smysly. Sjezd z Ondřejova a v závodním módu vyhnat rychlost přes 70 - to mi přináší menší náskok a klidnější nájezd na Vodslivy. Vyšlo to akorát za úvodní prudší část a snad díky tomu se mi zbytek kopce jede vcelku v pohodě a z Vodsliv zvládám i chytit zvedajícího se Viktora. Následuje přesun nad Dojetřice a sjezd do Sázavy. Celé to jedu na špici, snad v předtuše toho, že tu v sobotu možná pojedu sám. Zbývá Nechyba. Ještě u řeky se to trhá, v rovnější části ale čelo nejede o moc líp než já na špici zbytku, tak se ještě vyhecuju a zkouším kluky dojet. S každou zatáčkou se přibližuji a v poslední serpentíně už jsem zase součástí této de la course. Na Mělník na kecačku, aby dojel i zbytek, sjezd z Mělníku za odměnu a pak už míříme k domovu. Špice se ujímá Viky, a tak letíme. Po rovince zkonsolidovat zbytky sil a brdky přeletět setrvačností s trochou těch wattových výbojů. Přichází poměrně hezky v rytmu a já to zkouším tréninkově v sedě hezky utočit. Docela mě to baví, ale jen díky těm pauzičkám v háku na uklidnění. Navíc sleduju Baska, jak každý brdek drtí, jak kdyby byl poslední, ten si to dneska prásknul neskutečně. Když ho v Nučicích chválím, říká své obligátní "móc těžký" a má pravdu, dneska to byl podařený trénink. Za chvíli mu ještě padá řetěz, tak stavíme, ale rychle je vše vyřešeno a zbývá přesun na Aloise. Trasa se nemění, takže Kostelec, pila, Vyžlovka a na Strašínskou rychlodráhu. Hlavní je dnes překvapivě bez aut, takže přesun to je víc než pohodový. Nefouká a docela nám to i odsejpá, takže za chvíli už konečně sedíme u pana Aloise a můžeme vše pořádně zhodnotit. Nakonec to byl hodně dobrej špatnej den. Díky, že jste mi to takhle otočili.

Sukes, 2020-08-09 20:50:11

One man show na dnešních Kolodějích Dnes vyráželo z Koloděj v 9.15 h jen 9 lidí, ve Strašíně se naštěstí připojilo dalších 8 kusů s tím, že odtamtud vyjíždělo na bikách ještě dalších 7 zrádců na vlastní trasu, jelo se Posázaví generálka na příští týden, abych nebyl naštvaný těmi výškovými metry sám, na oplátku jsem všem sdělil, že Železný Dědek je zrušen, nastalo velké rozčarování, jenž jsem částečně rozptýlil nabídkou Úštěku, který se na první pohled zalíbil, doufám, že tedy všichni dorazí...A pak už nastal všem známý tradiční obrázek, čelo opanoval z 95% Jirka Šmíd ze Sokol Kbely jištěný Viktorem Vikim z téhož týmu, valilo se obvyklým tempem na Strašín, Struhařov, Jevany, abychom na Kobyle zdolali horizont 25km/h a očesali půl balíku, ve sjezdu začal závodit Šmíd a nikdo kromě mě ho nenásledoval, vychutnal jsem si

hák jak na Lopatě, ve sjezdu mi má kila navíc a více než solidní materiál pomáhají natolik, že by mi ani WvArtt neujel.... Dole v Jevanech se čekalo, aby se postupně od 20 do 60 s dotrousil zbytek, pak Šmíd opět zalehl a v lajně dotáhl zbylých 14 lidí až do Sázavy, i přesto jsem šetřil každý miliwatík, každou pikosekundu a nanometr hluboku v háku, neboť pro nás nevrchaře se peklo jménem Sázava, mimochodem jinak nádherné místo, nezadržitelně přibližovalo, aby se našťestí pak jela nejpříjemnější varianta, a sice Talmberk, na vrchol, předjet většinou do té doby se ještě uvisících o 5 kilo lehčích důchodců bez přileb se zrcátky na beranech, jsem dorazil s cca 30 s sekerou, opět se čekalo, nádhera, následoval "odpočinkový" transit do Rataj, aby mé trápení vyvrcholilo ve stoupání do Podvek, kde nás všech zbylých 10 rozebrali jak Lego, dál pokračovalo už jen 8 nejstatečnějších a já spolu s ještě jedním podobným "tragédem" jsme se sami oba dva vydali směr Říčany na posledních 35 km ve 35 stupňovém vedru a rychlostí 35 km/h, abychom i dnes bez žádné, občas se však vyskytující, společně šlapající 35ky nakonec přesto úspěšně dorazili domů...

Kolíkáč, 2020-08-12 10:09:09

Nejdříve hrátky s radarem a zelenými potvory na něm, takže odkládáme výjezd. Zjistuji, že mi to i vyhovuje, raději se valet na kanapi, než trpet nekde v háku. Ale nezlomný Pirát s Baskem už nedočkavě u boudy. Tak o 45 minut odložený start vyletu se nakonec zorganizuje a ještě ze tak. Je nás snad 10 kusu. Já naposledy na kole na čtvrteční Spindlerovce, tak mi to vůbec nechutná. Myslel jsem si, jak budu odpočatý a nažhavený, ale opak je pravdou. Zadím lesem a brdek k zavore trpím jako pes. Zaludek pálí a chytám odlep. Viky s Camrdou to rozsekali na částice. Habrem dolů, Pirát nechal mozek nahoře a krásně to sjel ve skupině. V údolí si vychutnat západoněmecký asfalt, je vidět, že tady trochu sprchlo, tak máme dobré chlazení zespodu. Před Skalicí pravá, najet na poslední kopec nedělního Posázaví. Je to jako když nalítne balík do kopce na Tour, ze špice to předpisově odpadává. A já zkušeně odpadáám i z háku. Ale je tu skvěle jedoucí Igor, safra, měl bych to udržet. Igor nastupuje na ceduli Strímelice, já snad špatně vidím! To už Viky, Camrda a Luke nenachávají jen tak a odjíždí. Mě se podlamují nohy i ruce, to bude prusvih v nedeli ... Doprava po vrstevnici a náves ve Strimelicích nás dává do kupy. Jen chudak Sukes někde zůstal. Znovu do údolí směr Jevany. A jen si užívat asfaltu bez děr a záplat. Levá směr Voderady je taky luxus. Basko nastupuje a hecuje Piráta. Pak Luke a jeho levá škarpa. Ja se konečně trochu rozjel a prejeđu Baska s Pirátem. Kolem Legnera zase chvílemi pokropeno. Je to balzám, krásně to chladí. Ke konci znovu topí dnes nepolapitelní Viky s Camrdou. Zase se srovnat na Struharove a poslat to přímo rychlodrahou na jedno sportovní. Bylo na case, lýtka už mi ohryzávaly krečci. Díky za tu uterní kratsí a o to vyzivnejsi parádu. Celou noc jsem na vas myslel, když jsem dostával krece do nohou!

Luke, 2020-08-12 10:39:45

Úterní Koloděje kvůli radaru odkládají start. I když ne všichni, což jsem bohužel nevěděl, a tak jsem se přidal ke skupince sledující radar. Odložení o hodinu nic moc nevyřešilo, ale v 17:15 se scházíme v Kolodějích. Po týdnu dovolené jsem řádně natěšen, což jsem otestoval už cestou do Koloděj. Hlava chce jet, nohy by však po návštěvě Alpských vrcholů radši oraz, takže se mi to pěkně hádá. Přesun na Strašín je řekl bych v normě, pak lesem na Klokočnou, kde začíná blbnout Basko, který se dere na špic, aby se napil a pak mi ještě zvedá tepovku brzou a zmatky po přeskoku kanálku. To mě na druhou stranu trochu probralo z letargie, takže když začne zatápět do kopce ani mi to moc nevádí. Navíc si říkám, že to nemůže vydržet na horu... a taky že jo, pro mě bohužel špatná zpráva, protože jsem se tím dostal na špic, zpomalovat se mi nechce, takže jen držím tempo a čekám, kdy se to kolem převalí. Docela dlouho marně čekám, až před závorou konečně Viktor, za ním Camrda a ... k mému překvapení nikdo další, takže u závory jsem v pohodě třetí, což není ostuda. Pak přes Struhařov na Habr, no moc se to nešetří, až v Jevanském údolí se jede docela v pohodě. Valíme až do Skalice a točíme to směr Ondřejov.

V plánu je pak odbočka na Střimelice, takže se smírůj s tím, že se asi pojede docela tempo a grupeto nebude. Odspodu rozjíždí Igor docela masakr, půl minutky a střídá, další borci ho následují. Tak to jsem snad ještě neviděl, přes 350W v háku a trpím. Čekám, že až odpadnu, tak to bude rovnou i z kola. Nemám ani sílu se otočit, jestli už aspoň někdo odpadl. Naštěstí Viky s Camrdou trochu polevují. Vlastně jsem doufal, že už tu s námi nikdo další není, ale Igor se ještě zvedá k dalšímu nástupu, takže se ještě musím zvednout a pořádně máknout, než ho Viky zase předjede. Z posledních sil visím za Vikym a Camrdou a nadšeně hlásím odbočku do Střimelic, Konečně svésím a otočím se abych zřel tu prázdnotu. Střimelice a dolů zpět do Hradce, chudák Camrda už prý ani neví kde je, ale plán je jasný, ještě nás čeká krásný asfalt do Černých Voděrad. Tam odspodu rozjíždí tempo Pirát, ještě si z něj dělám srandu, že za to po té úvodní rovince zaplatí. A ono hned jak se silnice nakloní už se kolem řítí Basko s bojovým pokřikem a vyzývá Piráta na souboj. Viktor a Camrda přitápí, Pirát se chytá, já už se moc necítím, tak to zkusím tempově, Basko vadne a skupinka zpomaluje, tak když už se to tu tak rozzávodilo, mám to ideálně načasované, a tak za to беру i s vidinou, že to až nahoru nedám. Nakonec držím náskok docela dlouho, až před levou zatačkou ve vesnici jde duo Viky Camrda přede mě. Ještě se otočím a trochu přišlápnu, abych byl zas aspoň třetí. Ale můj útok to asi pěkně rozstřelil, takže v pohodě. Kolem hotelu Legner už to člověk vždy nějak doplácá, stejně tak i dnes, i když se asi docela jede, když tam mám PR. Pak už pohodový přesun přes Strašín na tradiční krátké zhodnocení výkonů v Uhříněvsi. Díky hoši, pěkné to bylo.

Sukes, 2020-08-12 12:31:56

Včerejší KOLoděje se mi opět líbily , na rozjetí díky radaru v 5 lidech KOLoděje a Strašín tam 32 km/h a zpět 52 km/h , v žlutozeleném Chodováku, jehož jsem z neděle pozval i na úterý, bouchly saze , a zase tam 32 km/h už sice v 9 kusech a pak od Strašína už i s Vikim v 10 kusech až na závoru, kde jsem zůstal i za Mongolcem cca10 m, velmi slušné svezení, pak údolím na pohodu , do Střimelic se mi však znatelně vzdalovali i odpadlivší Mongolec s "BMC" švihařem, raději jsem svésil, vůbec mi ten kopec nechutnal, v klidu jsem sjel do údolí, kde pořád někdo švihá, dva jsem nechal jet, nebyli dostatečně rychlí na mnou zamýšlený hák, a počkal si na mlald'ocha . co valil 40 km/h , aby mě dotáhl do Jevan , kde mi na horizontu samo ujel, ale jel hned další tentokrát 60ník vážící sotva 65 kg, v hodně bílém dresu , vzorně naleštěné bílé kolo , myslím, že Canyon, pochopitelně jsem mu hned řekl, ať raději jezdí s námi, ví o KOLodějích a zná se s Camrdou ,odvětil, že někdy zkusí přijet, pak už nebylo moc času na diskuze, protože valil po rovině 38 km/h až 40 km/h , Vyžlovku jsem s ním ale uvisel a v neúnavném vzorově konstantním tempu mě po té dotáhl až do Říčan.

Příště kvůli každotýdenním nedělním závodům a znovuzačínající úterní Lopatě dorazím nejdříve až 22.9 a doufám, že konečně se zúčastní , jak mi již několik měsíců slibují, i JONáš Vojtěch a Olda NOVOTNÝ, a my všichni se znovu svezli údolím více než 50 km/h jako občas při Sázaváku a marně doufám, že pak vás snad aspoň v první Sázavské stojce přejde chuť na permanentní nástupy... Zdravím všechny, ať vám to stále a v pohodě šlape a přijed'te na Úštěk, Dobrovice, Sezemice , zkusit trochu změnu a svést se s elitákama po rovině 50 km/ h...

Camrda, 2020-08-12 17:04:14

Mně se to teda včera taky líbilo, akorát bych rád podotknul, že jsem nikoho nerozsekával na částice, to byla Viktorova práce... Já jsem za ním pouze jezdil v háku. A uvisel jsem to jen proto, že byl chudák utahanej z neděle a jednici nechal doma .

Luke, 2020-08-14 09:53:04

Závodní víkend za dveřmi a nervozita stoupá. Po úterku rozsekanej a středeční pokus o obnovu nějaké vytrvalosti v tom vedru tomu rozhodně nepomohl. Oblíbené Posázaví tak určitě nebude test formy před Krušnotonem jako loni, ale "jen" dalším těžkým tréninkem, který se snad vrátí

někde v Beskydech za 14 dní... Když nebudou top nohy, chce to aspoň top znalost trati, což by neměl být problém, ale pro jistotu chci ještě nabídnout Kolodějskému vlaku traťový plán kopírující začátek a konec závodu. Nikdo není proti. Vyrážíme z Koloděj v sestavě Kolíkáč, HonzaB, Basko, já a Chodovský plamen (Tomáš M.), co byl už v úterý. Před Strašínem se přidává Viky, a tak to i přes menší účast na nostalgickou projížďku Posázavím nevypadá. Schováme se před horkem na lesní cestu na Klokočnou, tentokrát volněji než v úterý, ale na pokec to pořád není. Další ochlazení přichází na cestě Habrem a v Jevanském údolí. Plán zregenerovat trochu v údolí hatí Chodovský plamen, který rozjíždí na špici solidní řemeslo a na druhé figuře rozhodně neodpočívám. Pak ještě na špic těsně před Hradcem, takže zahřátí proběhlo solidní a jde se testovat forma. První dvě serpentiny držím 290W, což se zdá jako rozumný začátek, pak zkusím přidat přes 300, jestli by se to takhle nechalo jet i v neděli. Zdá se, že ano, celé v klidu a v sedě. Překvapivě ani nikdo nechce závodit a nechají mě to vyjet na špici. Snad by tu mohla být i rezerva na neděli, někoho docvaknout, nebo pokračovat v tempu i po odbočce doleva. To se ale teď neděje, protože Tomáš asi nemá rád kopce, čímž založí grupeto, které hned svádí Kolíkáče k bojkotu boje o čelní skupinu. Chvilku zvolňujeme a pokračujeme po trase dál. Zákeřná odbočka doprava na Oplany. Důležitý úsek trati, kde ve sjezdu bude poslední možnost nastoupit do nějakého expresu směr Rataje. Tady člověk nesmí být sám. Kontroluji grupeto, nálada je tu dobrá, ale nabízenou možnost odtahu zpět na čelo bojkotují, a tak jedu sám. Chci si vyzkoušet ten sjezd v závodním módu. Je sice jednoduchý, ale opakování matka moudrosti, takže roztočit, zalehnout, na tachy 65 a nebrzdit. Po znovusjednocení se ujímá špice opět Viky a upalujeme směr Úžice, míjíme odbočku na Mělník a přichází test morálky přes Benátky. 2 km do tří procent, nemám to rád, tady vždycky visím s největším odporem. Nejinak tomu je dnes za Viktorem, bylo to tak i loni na chvostu skupiny a bude to tak určitě i v neděli. Jo, tohle je přesně ten ideální psychický trénink, v neděli tu musím být, dyť jsem tu dnes uvisel Vikyho. Nahoře kontrolujeme sestavu a grupeto opět nepřítomno. HonzaB hlásí, že se odstěhovali do Sázavy... My tedy pokračujeme dle plánu, před Úžicemi trochu zkratkou, ale v tom letu ani nestihnou protestovat. Pak rozbitý sjezd a konečně údolí z Talmberku. Letíme k Sázavě a užíváme si ten pocit, jako když před náma někdo otevřel ledničku. Krásný chládek, jen si sáhnout pro pivo. Ale to už jsme u řeky a Viky rozjíždí další peklo před křižovatkou na Nechybu. Basko dělá díru, tak se musím zvednout a pořád to jede. HonzaB je tu taky, přestože od Strašína o ničem jiném než o odpadání nemluví. Teď už prý opravdu chtěl, ale zase si to rozmyslel. Kéž bych tu měl v neděli stejně sil jako teď, uviset pěknou skupinku přes Nechybu... Ale my míříme do Sázavy najít zbytek dnešní grupy a doplnit vodu do bidonů. U samošky Kolíkáč s Tomášem už mají dolpněno a nabízí vodu. Postupně nás doplňuje Jonáš s kamarádem v dresu Topforex (Martin Kohout). Za chvíli se přidává ještě kolemjedoucí slávista ze Sázavy. Palebná síla grupy tím dosahuje vesmírných rozměrů a plánované stoupání k hvězdárně na Ondřejově slibuje počítání hvězd, ať už těch lawi, slávistických, nebo jen mžitek před očima co zbydou. Přesun ze Sázavy rozjíždím na špici a pak se příjemně vezu až do Skalice, kde tradiční hoblování chodníčku místo kostek zablokuje už docela okoralý Basko, takže i tohle je dnes docela v pohodě. První půlku kopce rozjíždí HonzaB, skoro bych řekl "v rámci možností příjemným" tempem. I tak odpáral Baska, pak se ale jde uklidit a uzdu wattům popustí slávista, já se i při 400W cedím dozadu, ale akorát to vyšlo, že kluci zase zvolní, takže se na chvostu udržím přesto, že mi přítomnost v téhle grupě elite+Viky přijde až nepatřičná. Cuknou mi až na kostkách, ale s pomocí traktoru těch 5 vteřin zase rychle smážnu. Bohužel traktor měl asi smysl pro spravedlnost, a tak mi za náměstím v Ondřejově zastavil a nechal elite grupe odjet. Já už si to pak dal k hvězdárně jen čistě průzkumným tempem. Čekal jsem, že bude nějaké foto u brány, ale elite potkávám v protisměru jak hned zas valí dál, za nimi HonzaB, který má asi zprávy od zbytku, takže ani já radši na nic nečekám a od brány hned mažu zpět. Ani na křižovatce není sraz, naštěstí Honzova blikáčka na horizontu je mi vodítkem. Elite kecá a nejede, takže si je dojedou. K mému překvapení tu je i

Kolíkáč s Baskem, kteří vynechali hvězdárnu. Jen plamen se prý odpojil na nejkratší cestu k domovu. Ve Struhařově už zas není Basko, ale prý hlásil velkou únavu, tak snad bude i radši, když si to dojede v klidu. My už ale taky máme klidový režim, takže sice párkrát se na špici podívám, ale většinu práce odvede kecající elite. V Uhříněvsi se loučíme a až večerní flyby ukáže, že 30s za námi právě Basko jako jediný drží tradici a odbočuje k Aloisovi. Tak to je pech, mohli jsme počkat, ale takhle aspoň máme odpověď o kolik je rychlejší hlavní než Strašínská rychlodráha - 7 minut stáhne jeden prošitej na skupinu.

Kolíkáč, 2020-08-14 10:04:01

Co dodat k tomuhle parádnímu reportu? Snad jen svoje osobní pocity, že jsem to chtěl objet tak, aby nohy nepálily a pošetril trochu na víkendový etapák. Takže omluva braši, že jsem byl furt utržený a poděkování za to, že jste solidárně čekali. Od Ondřejova jste mi pak umožnili luxusní jízdu v háku, kdy jsem si znovu potvrdil, že je tohle nej sport na světě. Ani jednou nehrábnout, nechat se ovívat již chladnoucím ovzduším a pozorovat krajinu se zapadajícím sluncem, to prostě nemělo chybu. Čtvrteční tropické představení.

Luke, 2020-08-20 23:37:27

Vypečenéj čtvrtek. Z mojí strany únava jak z kola, tak z práce. Proti tomu elitní společnost: Jonáš, Jirka Šmíd, Viky, Matěj a mě neznámý Tomáš Koudela, ale dres Etixx-Ihned asi z Aliexpressu nemá, tak taky budí docela respekt. Soupisku uzavírá Kolíkáč s Pirátem a jeden neznámý, a já marně hledám někoho do grupeta. Klidnou trasu na kachny nahrazuje trio Mělník, Bělokozly, Ondřejov. To mě na náladě nepřidalo, navíc Tomáš K. vypadá docela natěšeně, takže prvních 500W pálím už v Kolodějích. Za Květnicí to není o moc lepší, takže po delší době zas přemýšlím, jestli vůbec dojedu na Strašín. No nakonec dojedu, ale možná jen zásluhou toho, že v Křenicích na mě vyšla špic s Jonášem a Jonáš jak známo je milosrdný ;-). Hned za Strašínem se ale pakuju dozadu, kde bych rád strávil zbytek dne, teda aspoň do doby, než mě na Mělníku vysadí...

Brdek před Štíhlicema letět 50, na to jsem se i těšil, ale stejně pálím jednu sirku za druhou, takže když se převalíme přes Kostelec a v brdku před Konojedy musím pořád držet 450W je už krabička skoro prázdná. Na řadu přijdou ještě Oplany a mám vyřešeno, Bělokozly nemůžu dát, o Ondřejově potom ani nemluví. Nějak ani není dnes nálada mačkat se na 100% a bez toho to prostě nejde. V hlavě už mám plán to za Mělníkem zabalit a jet rovnou na Ondřejov. Ale to už se stoupá a tempo je i trochu mírnější, než jsem čekal. Stejně ale pořád 300W a nenápadně se to zvyšuje. Odspodu jedu ve stoje a mám pocit, že když si sednu končím. Jak tam skočí 330W, vybočuju doleva a pohledem za sebe hledám nějaké grupeto. Bohužel nic, jen vidím, že Tomáš Koudela ještě stíhá vyřizovat telefon. Obsah jsem slyšel jen z poloviny, ale bylo asi nějak takhle: "Nemůžu moc mluvit, jedu nad prahem... Hrozně to bolí... Čau." Když se trochu zvolní najednou jsem zase na čele skupiny. Hm, vypadá to trapně, tak chvíli přemýšlím co s tím, ale jak už to bolí delší dobu, přijde mi skoro jedno, jestli to takhle dojedu nahoru, nebo ještě přišlápnu a trochu to roztrhám. Sílu se otočit už nemám, ale po chvíli už cítím docela tlačení za zadním kolem. Už je vidět konec, na Garminu svítí 480W, to mě potěší asi tak na dvě vteřiny, než se 4 borci začnou sunout kolem směr horizont. Já samozřejmě bez reakce, přidat nemůžu a nadávat jim nebudu... Nicméně mě to utvrdí, že s nimi rozhodně nechci jet žádnéj další kopec. Před Sázavou dávám vědět, že s Bělokozly nepočítám, nejsem sám, Kolíkáč velí Dojetřice. Přijde mi to z bláta do louže a navrhuji zmrzku v Sázavě a rovnou Chocerady, ale prezident má vždycky pravdu. Elite tedy mizí na Bělokozly, my s Kolíkáčem, Pirátem +1 na Dojetřice. Pirát za to bere hned za křižovatkou, asi si spletl grupu. To Kolíkáč mě ještě brzdí, že to nemusí bolet. No nakonec i po zpomalení mě to pořád bolí, vlastně čím dál tím víc. Nějak se s tím nemůžu srovnat, za vesnicí díra 15 metrů, na kopci už 15 vteřin. Doskočit by se dalo, ale nějak není morál se dnes mačkat. Sirky došly, navíc kamarádi přece počkaj, tak proč se

trápit... ale chyba v úsudku. Kolíkáč +1 si docvakli Piráta a já tam zvoestal. Chlácholím se, že když se otáčí, tak přece neodjedou, ale mezera pořád stejná a to už docela jedu. Pak mi chvíli zmizí a na další rovince už to může být půl minuta, na louce nad Vodslivama už skoro minuta. No pěkný. Ani nekoukám, že staví na čůrpauzu a když si všimnu, jedu stejně rovnou dál, on se ten náskok bude hodit pod Ondřejovem. Navíc kousek za mnou už je elite, takže sjezd neflákám. V Choceradech za mnou nikdo, ale nad zatáčkama už je mám za zadkem. Teda tak na 5 vteřin, a valí se kolem slušně. Plápolá tam i Pirát, za to já naprosto bez nároku je háknout. Říkám si, že počkám na Kolíkáče s +1, ale když po chvílce elite vytrousí Piráta, zkusím to s ním. Už mi to ale moc nejede, takže je to tak akorát na dojetí k Ondřejovské večerce. Dávám zmrzlinu, i když dnes asi není za co, snad jen, že jsem vůbec vyjel. Pak vyzkoušet inovaci v podobě hospody v Doubku, která je ale zavřená, a tak nakonec stejně vyhraje klasika u Aloise. No pěkný to bylo, ne že ne, ale z mojí strany hodně velkej boj a ještě zkrácení trati... holt dnes převážila ta společenská stránka. Rád jsem vás viděl!

Kolíkáč, 2020-09-02 10:31:27

V úterý to nějak nechutnalo, nohy sice nebolely, ale vůbec netáhly, síla asi zůstala v Beskydech. V hlavě vypláchnuto, nechce se mi hákovat a přizpůsobovat se Turistově tempu, který prý je úplně na nule a měsíc nejezdil. Jasně, takže furt plnej knedlík, ještě že tu je Ondra od Jestřába, kterému to taky nechutná a já mu mohu dělat domestika. Jinak sestava v 8 lidech, Turista, Igor, HonzaB, Viky, Basko a Luke v zimních tretrách jen kousek s námi. Navíc holá kolena v té podzimní teplotě taky nepřidávají síly. Ale i toto je potřeba zažít, aby to přistě o to lépe chutnalo. Díky kluci za čekání, od nás to bylo krásné uterní plácando grando

Luke, 2020-09-04 11:47:47

Ve čtvrtek nechci žádnou kaši, tak dlouho váhám nad účastí, ale nakonec vábení skupinového svezení neodolám. Před kostelem HonzaB, Pirát a Basko s kamarádem. Ti hlásí ať na ně když tak nečekáme. Na Strašín ještě brzdíme Piráta, abychom dojeli všichni, ale na Strašíně lokomotivy Jakob a Turista dávají tušit, že to nováček nebude mít jednoduchý. Ze Strašina pořád klesáme až do Brodu, navíc krásné asfalty a vítr do zad. To je vyloženě pohodička. Abych někde nezdržoval, tak se brzo klidím dozadu a nechávám na špici vyniknout obě lokomotivy. Do Brodu se Jendovi nechce, tak velí nekompromisně hlavní. Takže lajna za Turistou a první brdek vystavuje stejně nekompromisní stopku mongolské dvojce. Po 5ti km sice ještě na 20 vteřin svěšujeme, no ale... překvapivě nikde nikdo. Pak už konečně neznámé silničky kolem Kouřimi. Pirát prodává svojí skvělou formu a pomalu se řadí do skupiny lidí s kterými nechcete zůstat na špici moc dlouho. Naštěstí je to pořád levá - pravá, a tak spíš drtíme lajnu a připadám si jak v úniku na nějaké klasice. Pomalu se otáčíme proti větru a je tu Kouřim, Molitorov a jediný větší kopec dnes, Bulánka. Tempo určuje Turista, než to v půlce přestane bavit Jacoba, a tak trochu přitopí. To už stojí přes 360W a tepy letí vzhůru, ale dnes je to první taková intenzita, a tak to snáším docela dobře. Nahoře chvíli počkat na HonzuB a Piráta, který si po tvrdé práci na rovinách připomněl, že není nesmrtelný i když to tak dnes vypadalo. A už zase valíme dál. Klasika na Vyžlovku a z Mukařova zadem vyhnout se hlavní. V lese už je docela chladno, je vidět, že podzim klepe na dveře. A tak, když je ještě čas i počasí na jednoho z posledních letošních Aloisů, neodoláme. Dnes to byla krása, docela jsme si vyhověli a myslím, že nikdo nestrádal. Díky borci!

Kolíkáč, 2020-09-25 08:49:10

Letos naposledy? Krátký-krátký, jeden bidon, mobil do kapsy a zaklapnout magickým zvukem tretry do pedálů. Kruhák narvaný, jak kdyby tady dávali něco zadarmo. Magnet do Petrovic obsypaný fandícími a fotícími diváky, díky Iceman! U kostela doplnit stavy a mazat v 8 lidech směr Vlkančice. U Tehova do lesa, kde to trochu nahazuje, asi tady něco spadlo. Tak změnit

trasu, místo Habru plný kotel na Ondřejov. Nový účastník zájezdu Radek tvrdí muziku a Luke s Pirátem si užívají červených čísel na budících. Do Skalice srůst s rámem a nechat se unášet na sjezdařské vlně. Vlkančice většina na velkou, abychom za nimi počkali na Sukese, který si zaslouží se nechat dovléct domů. Basko samou radostí nastupuje v každém brdku, aby byl pak spravedlivě ztrestán. Kolem pily a po hlavní na Strašín. Radek se proměnil v motorku atakující povolenou rychlost v obci. LukiDan jen drmolí, že tohle je moc. Ale my chceme stihnout ještě posledního letního Lojzu. Ten sedl! Stejně tak jako ta čtvrtěční válka v Posázaví! Děkuji, že jsem to mohl s vámi kamarádi zažít!

Luke, 2020-09-25 10:34:14

Parádní razítka na letošní Kolodějskou šňůru. Krátký dresy zpívají svou labutí píseň s větrem do zad z Jíža do Koloděj. Nabrat další účastníky a na bočáku se řídit do Strašína, kde ale nikdo nečeká. V lese před Klokočnou s Pirátem na plný plyn. Pak debaty o změně trasy a vyhrává... správně, pořádné zakončení chce přece pořádný šrot v brdku na Ondřejov. Ještě předtím si vlezu na špic s LukiDanem, který hlásí, že na tom snad 14 dní nesesedl, ale moc to vidět není. Při objíždění kamionu nezbyvá než ze špice zregulovat dopravu, naštěstí paní to pochopila. Pak se proletět na velkou směr Ondřejov a divit se kdo se to pořád veze za zadním kolem. V brdku do Střimelic se už nedivím, když 500W tak tak stačí na kontakt s Radkem a LukiDanem, který docela rychle roztočil dovolenkovou zatuhlost. Pak si užít sjezd na pohodu a špici ze Skalice s Kolíkáčem. Do Vlkančič za to bere Basko, no aby ne, když to jsou možná jeho poslední Koloděje. Ale zadarmo se tady nic nedává, na to si musí počkat na tradiční rovinku před Uhříněvsí. Při čekání na zbytek Radek povídá, jak mu přijde, že to v té skupině skvěle jede... no, ale jak jemu to jede na čele... Přesun do Kostelce je pak v jeho režii. V Konojedech jeho nadšení trochu brzdím, protože už jsme zas jen dva. Pak ještě hlásí, že můžeme klidně přidat a když mi v mimomagnetku před Kostelcem na Garminu naskočí 600W zbaběle lezu do háku. Cesta pak ubíhá neuvěřitelně rychle, rychlost neklesá pod 40 km/h. Pak ještě rychlodráha ze Strašína, kde se opět taktovky ujímá Radek a nejlíp to peklo asi popíšou moje čísla: v háku průměr 210W, na špici 470W (naštěstí jen posledních 500m) ...Pak už jen dodržet tradici a nereagovat na Baskův nástup před Uhříněvsí a možná naposled letos zabočit na zahrádku k panu Aloisovi, kde se tak hezky vedou řeči kolem kola. Díky, tentokrát dle předpokladů, zas to bylo velký a se vším co k tomu patří.

Sukes, 2020-09-25 12:17:48

Myslím, že to nebylo naposledy a i v krátkém věřím, že si ještě švihneme, Radek velmi překvapil, a to prý letos nemá najeto, jen ho musím ještě přesvědčit, aby své nekonečné Watty obětoval nejen pro špic 55 km/h, naštěstí mám bohaté zkušenosti s hákování takovýchto rychlostí, co už ne každému voní..., ale též příště mě po kopci, který neuvisím, vždy se aspoň jeden takový bohužel najde, počkal a dotáhl mě do balíku, aby se nemuselo čekat a všichni budeme ještě více happy... Níže připojuji jeden ze svých dalších nezdravě sebejistých tipů, jak jsem avízoval a většina i v reálu zažívá, na kole jsem absolutní nula, ale cyklistice trochu rozumím, v poslední době mi navíc tipy docela i vychází, prorokoval jsem Ďoupiho na mistra republiky i Pogačara na TdF a tentokrát tipuji viz níže...V neděli vyhraje Aert, pokud ovšem pojede i Roglič, zatím to není jisté, vyhraje on, Tadej se pro něj obětuje maximálně, v posledním kopci oba vsadí, jediný, kdo je dojede, bude Aert, toho však ve dvojici vyškolí a titul jako aspoň částečnou satisfakci získá Primož, Tadej to pro něj ze všech sil udělá, on bude mít ještě spoustu příležitostí duháka navléci... KOnec zpráv slovinské nacionalistické stanice Slovenija cyklovič sportorič. A dál trvám na svém přesvědčení, že Ďoupi "po fialovsku" pošetrí, ať si repre "netrenér" Kony mele, co chce, a bude do desátého místa. P Čau a brzy naviděnou

Kolíkáč, 2020-09-29 20:53:24

V pondělí ladím zimáka, zkontrolovat upevnění zástěrek, vyměnit řetěz, dát nové brzdící špalky na předek a jako bych tušil, že ho brzy vytáhnu. Úterní 16 hodina je rituál, že musím ke kostelu. Ale najít všechny ty podzimní propriety je docela oříšek. Ale překvapivě se těším, poslintaná silnice a blatníky, které to všechno sbírají. Před boudou s Lukem obíráme hrušku a její sladké plody, které nemají ani v nákupních stodolách s visačkou BIO. Pak v kecacím tempu směr Brod, kde řeč nemůže stát, vždyť tolik bitev jsem letos společně prožili! A už spřádáme plány na maratony 2021! Jen ten čas a blížící se soumrak je náš nepřítel, trochu jsme to neodhadli, takže od Tehova ve vzorné spolupráci až do vany. Díky Luke, už teď se těším na zimní najíždění, na vlající zástěrky a vypleněné pumpy, na to jak si budeme myslet, že budeme silní jako býci v té následující sezóně! Flyby

Luke, 2020-09-30 09:27:52

Krásný to bylo. Ani nepršelo a tak čistej vzduch jsem dlouho nedýchal. Prohánět se mlžným oparem po lesích a čekat jestli pak přece jen slunce vykoukne nebo ne. Klid a pohoda se rozléhala krajem, který se pomalu chystá na zimní spánek. Stejně tak i hlavu a tělo připravit na pomalejší zimní tempo všeho. Života, pohybu i myšlenek. Nakonec se sluníčko ukázalo až ve chvíli kdy mířilo za obzor, takže dojezd byl pomalu jak při návratu z Hřenska.

Luke, 2020-10-02 20:02:48

...nebo nedával pozor, když se probírala trasa Od Ondřejova se nejelo a ve Střimelicích na kopci jsme čekali, já se i kus vracel, ale široko daleko nikoho neviděl. Škoda, že jsme se nedomluvili aspoň včas na tom Aloisovi, měli jste si to s Icemanem zkrátit a dorazit. Poučení pro příště. A to to začalo vcelku nevině, na Strašín žádná krutá pila, pak pohoda lesem na Klokočnou a pokecat s Icemanem. Ten z toho má ale respekt a tak radši točí domů. Stejně ale 10 lidí v říjnu to je luxusní společnost. Pak směr Ondřejov se postupně přikládá a ozývají se hlášky jako že před horizontem je za to třeba vzít a pak to do cíle přidršet. Tempo trochu narůstá, ale horizont se blíží a nikdo nic. Tak chci vyzkoušet kdo je dnes v balíku Alaphilippe, ale nikdo se za mnou nezvedne. Horizont je můj a inspirativně to ještě přidršet do vesnice... no Turistu to asi docela inspirovalo, protože se přiřítí tak, že mám problém padnout mu do háku a přidrží to až na náves v Ondřejově. Pak ale svěšujeme, postupně dojíždí zbytek a ještě pro jistotu čekáme ve Střimelicích. Pak sjezd a údolím směr Jevany. V krátkým-krátkým už je docela kosa. Odmítáme Habr a další výmysly a chceme stihnout Aloise. Turista (chudák teď vůbec nejezdí) to rozjel jako vždycky, takže na Vyžlovce jsou lidi rádi, že musíme dávat přednost autům na hlavní a je čas si vydechnout. Hlavní na Mukařov docela v tempu a když vidím, že to ani prezident nešetří, tak teda taky přidám, přeci jen, rychlejší přesun znamená klidnější popíjení. Slunce je ještě docela vysoko a tak je Alois jasná volba, ale smráká se rychle, a tak sotva stihnem probrat všechny druhy tonicu a budem to muset dokončit někdy jindy. Zas a znova paráda, díky moc.

Kolíkáč, 2020-10-06 20:19:41

Na dnešní Koloděje se nedá nereagovat! Tak tohle před notnou dávkou let napsal Vyhup, když do Koloděj přijel Vitas a povodil si nás v Jevanském údolí. A dnes to znovu nadchlo, znovu se tu vznášel ten opojný pocit, znovu nad námi lítala kolodějská múza, o které před notnou dávkou let tak barvitě psal Quit. Prostě cyklistická skupina umí udělat ze všedního dne báječnou show! Včera jsme s Lukem vytočily nohy s legendou Icemanem, jen tak motat nohama a tahat s sebou ty zimní hadry a sedlat těžkotonážní zástěrky. Ale i tak se před Mnichovicemi v jednom magnetu rozezněl epický hlas Peřana, kudla hoši mě je 53 let, ale já se cítím, jak kdyby mě bylo 20! Ano, to umí cyklistika napříč věkem, napříč výkonnostními kategoriemi! Dnes kolem poledne koukám na zachmuřené nebe, nohy ztěžka tahám, za krkem bolí, je úterý, to by měly

být Koloděje, ale pojede vůbec dneska někdo? Mazlím se s milenkou, mažu řetěz, měním baterku v rychlostním čidlu, dávám protidešťovou plácačku pod sedlo, lepím duše. Tak nějak vše do sebe zapadá, i ten posunutý sraz na 15h. a příslibená účast přes WA a přes diskuzi. Jen co zaklapnu tretry je to tam! Ta lehkost jednice oproti včerejšku, ty lehčí hadry a tříčtvrťáky, tělo srostlé s kolem, jsem silný jako býk! Báječný pocit! Na kruháku Luke a JendaB, natěšení jsme, jak kdyby byl duben a my letěli do prvních Kolodějí. Kostel to přiživuje dalšími účastníky, celkový počet je nakonec 10 kusů. Užívám si hák za kolem Marca Hirschiho, a svištíme to v obluzující atmosféře skupiny směr Brod. V Příšimasech nám jedna dáma v Kodiaqu připravuje horké chvilky a my si můžeme vychutnat plnými doušky ekvilibristiku Sukesese, který, jak Ester mezi slalomovými tyčemi, to vykrotí kousek kolem nárazníku. No bylo to o fous a kus pláště nechal na asfaltu. Pak znovu do plných, na špici se nikdo nešetří. Před Lipany defekt Igora, bleskurychlá výměna a již absorbujeme kočičí hlavy v Kouřimi. Jedu přípravu na Bulánku, abych byl spravedlivě odpojen uprostřed kopce a jen nevěřičně koukal na HonzuB, který to švihá s nejlepšími! Začínám silně pociťovat nepřítomnost traťovky v mé zadní kapse, ale vše to řeší hrušky na horizontu. Tohle žádný BIO koutek v hypermarketu nemůže nahradit. Ty chutnaly! Skupina čeká na odpadlíky a pak se znovu rozjíždí kolodějská mašina. Blížkost tmy a deště vymačkává ze všech poslední zbytky sil a svištíme vstříc domovům. Letět segment Strašín-Křenice v říjnu kolem 55km/h. to umí jen kolodějská sebranka, hoši dnes to nemělo chybu!

Sukes, 2020-10-06 22:13:35

A na to musím zareagovat též a vše potvrdit, na Kolodějské švihy se nedá netěšit, dnes navíc velmi přijatelný profil, stupňované tempo, jediný předem avizovaný středočeský helink na Bulánce, kde si špice navzájem zatahá a to tak , že i KOLíkáč dnes nestíhá a já s Igorem k němu přifuníme , aby nás dotáhl na ostatní též solidárně čekající a už milosrdně vyhlížím poslední i mě známý brdek za Brníkem, abych ho nostalgicky se vzpomínkou na okolo KOUřimi opětovně uvisel a už se těšil na poslední dávku letně říjnových kilometrů , kdy od Vyžlovky se velmi slušně valí , motorka Viki nás dotáhne až na kruháč v Mukařově, tam se rozloučí, ve Strašíně se přestává líbit 55 km/h a i chvilkami více igorovi, tenhle závěrečný sprint začíná být milou tradicí , pak už se jen v Krélovicích odpojuje Smečka smě r Uhříněves, před Hájkem další dva a já spolu s Lukášem Z Hovorčovic , co se dnes připojil až nad KOUřimí dovalíme ke svým plechovým čtyřkolům až ke KOSTelu, samo jsem ho přesvědčoval, ať určitě dorazí i ve čtvrtek , ale to už musí ohlídat ten jeho vyšviháný kámoš, co mu pořád telefonoval na Cervelu... Doufám, že si vše a v podobném složení a minimálně se stejnými pocity ve čtvrtek zopakujeme

Luke, 2020-10-08 08:00:41

Netradičně o hodinu dříve a netradičně rovina směr Brod. Tak to byli úterní Koloděje. Člověk kouká do kalendáře a nechápe, kde se bere těch 10 lidí, co se chce znovu a znovu proletět tou podzimní krajinou. Vyhýbáme se lesům a vlhkému asfaltu, s větrem v zádech rychlodráhou na Brod. Pak po státovce chvíli trénovat nervy na provoz a konečně uklidnění směr Vítice. To se vám kluci bude líbit, hlásí HonzaB a rozjíždí na špici pěkné řemeslo. Stoupá sklon i počty hrbolů na silnici. Někteří jsme čekali krásný asfalt, co se bude líbit a ne takové peklo, až z toho Igor vypustil přední duši. Oprava je ale profesorsky rychlá, Kolíkáč ještě likviduje ekologické dopady a vyrážíme dál. Kouřim a hurá na Bulánku. Teda jak kdo hurá, já jen čekám, až se to roztrhá, abych si mohl z toho šrotu taky vystoupit. Nahoře se ale spořádaně čeká a následuje přesun na rychlodráhu, ideální místo pro vypuštění přebytečných wattů. No krásně to vyšlo a po delší době doma za světla. Paráda.

Sukes, 2020-10-16 09:15:20

Dnes u kostela v 16.26 k mému velkému překvapení ani noha, v 16.27 střídá krátkou nejistotu Pavel a v zápětí KOLikáč na zimáku, ve třech šviháme na Strašín a Robert dvojnásobně handicapován včerejším nočním hostivařským běháním, obdivuji vás všechny co si dokážete k.rvit nohy běháním, a táhnutím zimních želez do Kolodějských radovánek mě posílá na špic, můj bleskový mozkový computer spočítá a navrhuje rychlost 32 km/h do stoupání až ke Křenicím, což odpovídá srovnatelné akceptovatelné wattáži s větrem do zad a mému tradičnímu poslednímu nestřídajícimu místu ve skupině, když se valí do Strašína 35 km/h. našťastí mě brzy střídá Pavel a dotáhne nás až ke vždy na Strašíně přítomnému Vikimu, jenž aby neprokřehl nám přijíždí v ústrety, KOLikáč začíná zbytečně vyhrožovat, ať jedem sami, nechce být dnes největší brzdou, uklidňuji ho svými velebohatými zkušenostmi s touto nedvěčnou rolí, abychom společně ve čtyřech pod neúnavným vedením Vikiho vyrazili pohodovým tempem na Brod, před Přišimasy v začínajícím dešti prozířetelně a po bleskurychlé vzájemné shodě se vracíme a otáčíme směr Vyžlovka přesně po trase Sázaváka a bez kapky a po suchých silnicích kolem Kostelce a návazně po trase historické KOuřimské 100vky až do KOnojed, kde v obavě ze stále potenciálně hrozícího deště a neméně stejně závažné obavy ze tmy, KOLikáč musí do 18h dorazit až na kruháč, nejzdatnější místní všeznalci na čele s Vikim a Robertem úspěšně nacházejí jindy pohodovou asfaltovou zkratku do údolí, která nám ovšem překvapivě dnes díky aktivní činnosti lesáků připraví cyklokrosový sjezd po bahně, větvích, šiškách, listí a žaludech, bez úhony dorážíme na novou asfaltku a ikonickým údolím, jež v jakékoli podobě nesmí chybět žádnými Kolodějemi a dodává energii na neskutečné WATTy všem, co to tu tolik milují, valíme za kuňkání žab zpět na Jevany, aby se na křižovatce do Voděrad Kolikáč s námi rozloučil, neboť Vikihi natolik svrběli nohy, že bez diskuzí odbočily doleva, Pavel s ním a já se zkusil přidat, ano, chtěl jsem si ještě dnes "dát" tihle borci a nastolený profil byli dostatečnou zárukou, a vyšlo to, Viki s Pavlem jeli do Voděrad pohodové tempo, tj. na horizontu před rybníkem pouhých 15m sekera, což jsem si v pohodě dojel a oni se stejně solidárně ohlédli, dnes to bylo celý švih velmi ohleduplné, potom už všechny brdky včetně Zvánovic jsem uvisel, společně jsme jeli až do Strašína a tam Pavel dál KOLoděje, Viki domů přes Babice a já zpět dnes do Říčan, návrat v 17.45 a jen posledních 10 minut v přijatelném dešti, nebude.li pršet, hodlám ještě jet určitě v NE, UT i CT. Určitě všichni zase doražte, KOLoděje pořád stojí za svezení, v neděli bylo dokonce 20 lidí, doufám, že i tentokrát nás bude minimálně dvouciferné číslo! Zdar všem posledním KOLodějským km!

Kolikáč, 2020-10-16 09:28:18

Díky Sukes za poutave čtení, ja jen doplnuji, ze z udolí jsem si to prasknul na samotku po hlavní co nejrychleji domů, blatníky plnily svoji funkci, blikáčka blikala a mě mezi těmi auty na hlavní bylo tak dobře. V hlavě celá ta letosní kolodějská sezona, ty palby po hlavní v kratkym, kdyz prekracujete povolenou rychlost v obci, jo bylo to zase s vami všemi skvelé! Stredecni první běh byl pro mě fakt likvidacni... neostrihany nehty, dobity nohy, bolava kycel...to ve ctvrtek ve srackach na zimaku nadhera!

Sukes, 2020-10-18 14:06:27

Dnes opět KOLoděje co nemohou zklamat jedním slovem skvelé! Vyrážím v 8.36 od Olivovny v černé stylové jak jinak Scott ani né několik nicotných gramů nevážící bundičky dle předpovědi s jedinným odhodlaně naplánovaným cílem ji ve svitu vyšlého slunce ve Strašíně o minipřestávce sundat a dál pohodlně hákovat v dresu. Snažím se držet ověřené strojově nesčetněkrát již opakované otáčky na rozehřátí, jež ovšem přichází za čerstvého přepovězeného a reálu potvrzeného západního 18 km/h bočáku velmi ztuha, prokřehlý obličej neustále žadonivým pohledem směřovaný na oproti předpovědi dokonale schované slunce mě nutí zvládat tuhle nepříjemnou kosu, hnus fialovej velebnosti, né blitím, ale vzpomínkami na letní

30ky , hlavně ty teplotní..., jak já je miluji.. , v očekávání věci již jen pozitivních dorážím v 9.03h e kostelu a se zdešením můj v domění stále ješe orlí zrak nikoho nevidí, ne uklid%nuji se , není čtvrtek , jasně mezi auty začínají prosvítat 3 přilby, ani si nestačím s úlevou vydechnout a už přijíždí jedne borec za druhým, mezi nimi našťestí i Pavel ze čtvrťka, aspoň někdo u koho můžu škmrat , aby na mě na horizontech čekal a dotáhl mě do skupiny, o zánbavu se jako vždy stará Bejk tenkrát již bez žlutých omotávek a samo stále bez přilby... Šmídák mi sdělí, že se jedou Vlkančice, velmi přijatelná prognóza a už se v 9.17 valí pohodovými 31 km/h na Strašín na konci 15ti členné skupinky jako poslední lichý navíc úspěšně šetřím na bočáku, jo Wattíky budou určitě ještě moc potřeba. Poprvé zažívám letný start na Strašíně neboť po směru jedoucí Igor , jediný zachraňující jméno šlapek, jejichž oranžáda v přehšle černém již nyní 17ti členném balíku tolik chybí..., + 1 se plynule připojují . velká čára přes rozpočet nyvyklá čurací Strašínská přestávka se nekoná. Že bych odpadl kvůli močáku absolutně nepřipouštím . Valí se velmi přijatelným tempem , vypadá to, že v zimě se přece jen jezdí pomaleji, ikdyž na špicí to určitě na větru dost štípe Zůstávám neustále ve střehu a v očekávání, kdy za to někdo přece jen vezme, stále nic, jen Bejk po střídání a zařazení na konec pole drsně svře všechny blikáče, že si nehodlá vypalovat oči, všichni poslechnou a minimálně stlumí svá zadní světla, to už mjíme Kostelec a míříme pravoúhlu směr Vlkančice a jak říkal legendární Armstrong ,fouká-li a následuje zatáčka, musíš tam být , samo tam jsem , protože pochopitelně za to berou a následovně nepolevují ani v navazujícím brdku , někdo mě neznámý 17tý bez povšimnutí balíku odpadá. Na Vlkančice připraven stále visím , tentokrát již ve dvojici a na vintřku na bočáku ztrácím ceené Wattíky doufajíc, že nebudou chybět, mjíme marjánu, velmi smutný pohled na zapáskovanou niky neprázdnou tersu, nostalgii preventivně končím a již se po všech stránkách připravuji na Skalici, jasně z pohodvého tempa se začíná zrychlovat, samo nerozlučná kbelská dvojčata Viki se %Smídákem nenápadně a jao vždy, když jsou tihle dva na šipci , zvyšují tempo, jediný Šmídák a já za ním jedem po chodníku, tento taktický manévr mě v pohodě katapultuje na konec poslední skupinky na hrizontu, ze sjezdu jako vždy nevím zda na těch kostách trpím víc já nebo materiál, přežili jsem to a valíme všichni stále v 16ti nejpříjemnější variantou a sice na Voděrady vzhůru k závěru, je tam nový koberec, mám je ze čtrťka čerstvě najeté moc dobře vím, co mě čeká, dole na křižovatce Bejk zařve jao lidi , já se v přesypávajícím balíku v zatáčce tetrát výjimečně neposouvám jako obvykle dozadu , ale tentokrát do půli pole, akbych se měl kam propadat, prodám se velmi úspěšně na horizontu jedem ještě ve třech, jinak pole rozcupováno na 4 skupinky , před námi pár metrů Bejk prozřetelně ho doždím , správně tušíc, že absolutně vzorově profesionálně zalehne a v háku za celbritou, kolikrát už v tomto roce, jsem dotážen na úrovni legnera až na čelo, Tesil s KOnym by mu ve studiu zase určitě s posměšk něco vyčetli, al já tvrdím, bylo to bezchybné a nechali jsem za sebou dva kusy , co se nechtěli Ž Tkto zmáčknot, Zvánovice se opět jeli né jao lidi , zposledních sil, jenž mi nakonci této sezny po 26 ti závodech a 1 Kolodějích ještě zbyli uvisím v poslední tříčlenné supině, aby se na hlavní Struhařov Ondřejov stejně opčkao i sž na posledního jedoucího ještě za námi, jo v duchu jsem si říkal, nemáš střídat, kdy má nevykonnost ajo já se nemá v s pár zoufalci zájmu všech cpát na špic, musí naopak neustále viset a šetřit vzadu. N apohodu letem do Mukařova tamB bejk hodlá atakovat okénko, nás 7 pokračuje dál domů, nechceme vychladnoou , bok po boku se Šmídákem ho lákám na příští týden na letní koloděje, ale nemůže pracuje až do večera Pavel slibuje, že dorazí, V kolvratech se definitivně rozdělujeme, dorážím k olivovně po 90 km s růměre 31,8 a jsem opět nadšen. Dožte v úterý a ve čtvrtek, bude to nakrátké a stojí za to!

Kolíkáč, 2020-10-21 10:45:54

Taky znáte ten pocit, kdy se vám na kolo vůbec nechce, všechno bolí, tretry jsou malý, hadry moc vytahaný, brýle zaprasený, kola nejedou, jak kdyby nebyly dostatečně nafouklé, zadek bolí, GPS se nechce chytnout hned u baráku, auta vás prudí, vítr fouká ze všech stran a je to furt do kopce? Tak to znám, ale včera to bylo úplně obráceně! Všechno do sebe zapadalo jak

švýcarský hodinky, nohy se po Ještědu točily, jak měly, kolo srostlé se mnou a já s ním. Nejela se pro mě úplně kudla, takže jsem si mohl vychutnávat každé zrychlení a každý brdek plným doušky pocitu nesmrtnosti! Luka nabrat cestou, u boudy Pavel a Sukes a na Strašíně Igor a Viky. Vypečená předpisová šestka sletěla Habr, údolím do Hradce a Střimelice nahoru. Igor hned odspoda přitopil, už, už si chci vystupovat, ale Pavel s Vikym jedou přijatelné tempo, s Lukem jim očucháváme zadky. A před horizontem mít síly ještě za to vzít a vznášet se na opojné vrchařské vlně, tohle je prvotřídní fet! Vychutnávat si podzimní krajinku a mydlit to zpátky na Prahu z toho posázavského ráje. Nohy stále v nebesích, za zadkem Luka myslet na ty maratonské bitvy, které jsme letos zažili a věřit, že i příští rok zase zažijeme. Těším se na čtvrtek, tohle počasí je ještě potřeba pořádně ztrestat!

Sukes, 2020-10-21 13:34:06

Provokace , jak jinak u mě, hned na úvod, ono vše nasvědčuje, že bude třeba pokračovat v trestání počasí i příští týden, s ohledem na tuto skutečnost a nadměru očekávané neutuchající nadšení ze super letního čtvrtka v krátké - krátké, prosím Roberta , aby prověřil, kdo by mohl v UT a CT, já samo mohu, bohužel vzhledem k zimnímu času ale už od 14.30 anebo pro všechny ještě nadějněji kdykoli ve středu, kdy je státní svátek! Na zítra můžeš Roberte dopsat v KOLodějích i Pavla, slíbil mi, že dorazí. Včera jedním slovem nádhera! Na Strašíně dohodnuto , že se jede STřimelice a údolí. Na pohodu zase jednou kolem nemocnice a né žádné vsazení magistrálou k závoře, aby mi zamrzl úsměv, kdy mi Robert sděluje, že se jede Habr, tedy stejná trasa, ale opačně, což znamená 3 km 6% přes KOSTelní Střimelice , už teď hned škemrám, aby se na mě počkalo, opačně údolím nahoru a i přes Voděrady obvyklá pro všechny hratelná ztráta pár desítek metrů, ale tenhle profil zaručoval očekávaný zářez mnoha desítek vteřin, Robert mě uklidňuje , zažívám to velmi často, navíc dnes je nadměru zřejmé, že se bude čekat jen na mě, protože Robert na jednici bez nevyběhaných super šlapavých nohou ani omylem nepřipomíná čtvrtěčného rezignujícího KOLikáče, nenechám se rozladit a ve stylu nejlepší obranou je útok, vyrazím na horizontu ve Struhařově na špic a předem oplácím táhnutím s kopce mýtickým Habrem, všichni natolik zaskočení, Sukese na špici na KOLodějích v životě ještě nikdo nikdy neviděl, že vzniká 10 m díra , srovnáváme tempo a před KOBylou parkuji na své obvyklé místo vzadu, jede se přijatelně, nahoře 22,5 km/h , sjíždíme do Jevan a jako obvykle proti nám za tu dobu 3 samostaní švihaři, tahle superasfaltka zláká kdekoho, na hrázi všichni upouštíme emoce a kocháme se zasluněným začátkem mystického údolí, Viki s Lukem nás svižně dotáhnou do Hradce , Igor nasazuje tempo, které neakceptuje ze začátku nikdo, cca 1 km vydržím a pak si vystupují a připadám si jako Nibali na Giru nebo Valverde na Vuelte, když jim všichni ti mladďoši ujíždějí, já to na rozdíl od nich, kteří si to stále nechtějí připustit, vím ale už dávno... . a jen přemítám, kolik přes minutu bude čítat ve finále v Ondřejově potupná ztráta , tohle bude každopádně drahé , s tím však počítám od začátku Všech KOLoděj a všichni vědí , pokud ne, opakují, jakmile nás pustí do osvěžovny , zvu všechny , co na mě čekají , na panáka! Na náměstí v Ondřejově procedím díky a valíme zpět , obvyklý trojypsilon ve Strašíně, Viki doprava, Igor doleva a my ve čtyřech rovně 51 km/h, střídá se a znovu se zapojují, 0,5 km před Křenicemi mě Pavel vybízí dopředu, zmáčknu se a dovalíme 54 km/h až na křižovatku. Závěrečná pozitivní tečka mě ještě čekala v Říčanech, kam jsem zajel autem a při návratu v 18.45h potkal JONáše vracejícího se ze švihu. Viděl, že jedem , ale opět nestihl dorazit, vyrazil sám v 16.45h , ve čtvrtek to bohužel též nestihne, lákám ho ještě na neděli, pak jsme odborně , teoreticky se mi daří více, probrali , jak a kde urvali s Nézou na Klikáčích letos velmi dobře jedoucího Schurana a já mu na oplátku popsal, jak probíhaly TdBrdy, kde nakonec chyběl s tím, že jsme se shodli, že Rubášovi se vůbec nepovedlo nahnat pohár do Brd, JONáš to tam jako bývalý rudoch zná a umí je jezdit, většina týmů ovšem nikoli. Jako perličku jsem mu vylíčil , jak jsem tréninkově po naší amatérské krátké stále na biku jel částečně druhé kolo s pohárem , před Padrťáky jsem se pozdravil s na motorce jedoucím a na kameru natáčejícím Zdenkem Rubášem

a už se bezpečně háknul, jak jinak v mém případě, za vedoucí čtveřici Zahálka, Paterski/ velké eso, letos domestic Kwiatka na MS/ + dva další Poláci z prvodivizního Vosteru, po pár desítkách metrů mě však rozhodčí, kterým nebyl k mému překvapení můj známý Denis , ale nějaká dívčina razantně vybídla k odháknutí , samo jsem okamžitě uposlechl a počkal na druhou skupinu s Toupim A BitNákem 18tiletým největším talentem , jenž podepsal do Sunwebua který nevyhrál jen vinou dvou defektů, v které už jsem se chvíli udržel , abych byl na následujícím horizontu dojet skupinou s Kaňourem a nad KOLvínem v nejrozbitější sekci na trase na biku předjížděl všechny profíky za typického cholerického řvaní Kaňoura, že měl Fiialáka přesvědčit , aby jeli raději na biku..., mimochodem on na něm umí , doma trénuje s Bártičem mezi vinicemi...Před pár minutami vyhlášený Lockdown se nás přímo netýká a doufám, že vás všechny nepřímo neovlivní natolik, abyste nemohli na nesmrtelné Koloděje dorazit...

Luke, 2020-10-22 08:34:17

Škoda, že se novinářka nezeptala, jestli se může svézt v balíku s dalšíma deseti lidma. Jinak interpretace Koloděj jako demonstrace je určitě zajímavější nápad a dalo by se toho najít víc. Mohla by to být taky třeba veřejná doprava a pro některé snad i účast na pohřbu. (jen u všeho zase člověk musí mít roušku) Mě to ale neláká, ani jízda v lajně po 2m... smyslem těch opatření bude pravděpodobně něco jiného a nějak to asi za poslední Koloděje nestojí, když příští týden už zapadá slunce před pátou. Každá párty jednou končí, těšme se na jaro. A že úterní párty byla zase povedená o tom pochyb není. Stálice podzimních Koloděj Sukes se ukázal na špici, ale udělal tam stejnou díru, jakou dělá lidem vzadu, když střídají, takže Vikimu nějakou dobu trvalo, než pochopil, že to není nástup a má to zalepit. Z překvapení z toho jsem si ještě málem přeložil při odbočce na Habr, ale pak se vše vrátilo do starých kolejí. Viki nás trochu poškádlil do kopce, aby nám pak za odměnu odtáhl skoro celé údolí. Kdo ví jak jsem se zas ocitl na špici, už potřeť a nějak mi nevychází plán se šetřit, což zas úplně nezapadá do off-season období v tréninku. Když už se konečně chystám zašít, odbočujeme v Hradci směr Strimelice. Já si myslel, že se jede až na konec údolí, no měl bych dávat větší pozor, při plánování trasy. Igor to rozjíždí odspodu dost pekelným tempem, takže za ním nikdo nevyráží, ale zase né, že by se nejelo. Sakra, já se toho šetření snad nedočkám. Ve Strimelicích už jen ve 4 a tempo diktuje Pavel, který v poslední ostré točce prohlásí něco ve stylu "a teď je to vaše", jak když odstupuje Dumoulin, "tak Primoži, teď se předved". Já bych ale hrozně nerad, kdyby se nějaký Primož teď začal předvádět, takže se snažím jen držet tempo v naději, že Viktor nebude zlobit a já se nebudu muset víc mačkat. Zezadu se ale ozývají jména slavných cyklistů, což značí, že Kolíkáč je v dobré náladě. Joao Almeida se tedy zvedá a dere se dopředu, Viktor nemá problém, Pavel se pomalu loučí a já se tak zkusmo zvedám, co kdyby to šlo... a ono to jde, závodnické srdíčko by dokonce rádo protiútok, ale rozum naštěstí velí nechat si to na jaro. Pak pohodoví přesun na Strašín a rychlodráhou do Uhřetěvsi. Je ještě světlo, že by se i Alois stihl, ale zas takové teplo na vysedávání na zahrádce není ... v tu chvíli mi dojde, jaký únik z reality ty vyjížděky jsou, dyť žádná zahrádka, žádný Alois už nejsou, zavřeno, konec. Stejně i KOnec Koloděj, aspoň pro mě... Těším se zas na jaře!

Sukes, 2020-10-22 23:17:04

A hlavně budme všichni v pohodě nebo ještě lépe K.rva V pohodě jak říká s oblibou Lukáš Pavlásek Opatrujte se všichni a hlavně přes veškerá ujištění si jed'te každý svou linii , o níž jste přesvědčení, že vás v pohodě provede těžkým obdobím, a to myslím úplně vážně , s Covidem se fakt nežertuje , sám jsem teď raději většinou zavřený doma nebo na zahradě, naštěstí nikam nemusím, avšak venku je riziko minimální, a Koloděje to je výzva, jíž neodolávám... A dnes v pohodě i k.rva v pohodě , ano Koloděje stále žijí , a přes všechna teoretická i reálná úskalí se dnes Koloděje fakt jely a jak... Jsem zvyklý držet slovo, slunce přímo vybízí dobíjet tolik

potřebnou energii a zvyšovat svou imunitu i prošlapanými Watty a hlavně se psychicky, což vždy a za každých okolností pomáhá nejvíce , dostávat do maximální pohody nebo nejlépe k.rva pohody, a proto vše už v 15.15 sstřežím u kostela s nezlomnou vírou , že aspoň jeden kus tady nebo nejpozději na Strašíně dorazí , k mému zcela neočekávanému překvapení mi v 15.22 volá Radek, že čeká s kámošem v Křenicích a má čerstvé info, že na Strašíně přibudou další 4 závodáci, neuvěřitelné, po projetí 7 cizích šviharů KOlodějemi jsem stále věřil, ale až takovýto šok jsem nečekal, začínám být k.rva v pohodě, Na Strašíně se vrací Igor ze svého individuálního švihu, ale záhy slibuje, že v neděli určitě dorazí a není sám , hodně z nás potvrzuje i neděli, už se teď moc těším, a dále se schází postupně 9 ale opravdu závodáku, což mě v očekávání budoucího vývoje zase vrací jen do pohody. Ano squadra vskutku špičková na čele s Jakubem Jirků, Vikim mnou na KOlodějské švihy přivedeným Radkem Vodvářkou a dnes i jeho kámošem Radkem Petržilkou Česká spořitelna - vítěz KPŽ v kategorii C, jenž dle výsledků a nejen jich patří na první místo dnešního švihu, tušil jsem peklo a to přišlo hned od Mukařova, nakonec všichni znali již máte dávno checknuto ze Stravy, nabízím však dále svůj veskrze pozitivní a v rámci oprávněného demonizování Koloděj jen a jen pohodý pohled na vydařený dnešek, naprosto překyselen už na Struhařově vypouštím, abych se mohl ještě někde znovu zapojit, největší favorit Radek P. vinou neznalosti trati i neskutečně drsných podmínek dnešního švihu ztrácí v Habru, valí se tak, že se nikdo neohlíží absolutně na nikoho, tudíž nemohu mít za zlé ani Radkovi, že se nepokouší na mě čekat, což je za normálních okolností jistota, ano nečeká se ani vteřinu a vůbec jak se v dalším průběhu ně švihu, ale závodu vymstí i dalším , absolutně na nikoho , ani na jinak obvyklém místě na hrázi v Jevanech se nečeká , tam by mě zachránil jen JOnáš, jenž by si mohl dovolit na mě minutu čekat a pak mě v tréninkovém více než 50 km/h tempu údolím dovalit do balíku a sám se jen rozehrát na následující kopce, a pevně věřím, že jednou se to musí podařit... . Mezitím, jak jsem Radkovi dnes prognózoval, se on seznámí s Vikim natolik, že zjistí mě dopředu předpokládanou skutečnost, že bydlí 200m od sebe, jsem pyšný na to , jak dokáží na straně jedné zcelovat už tak perfektní kolodějskou partu , abych ji na straně druhé a na to vůbec pyšný nejsem , naopak ,svými amatérsky vytvářenými dírami na chvostu balíku po zcela oprávněné kritice, a to myslím Luke naprosto vážně, tolik byt' krátkodobě rozdělovat. Vím, že umím ty profesionální díry, vždyt' za takovými esy jako oba Vackové, Bori, Schuran, Néža , Camrda letos na Monínci jsem dokázal nechávat přesné díry pro začlenění na konec se posouvajícího střídajícího, aby i po dojetí Pilečkem /Fanny Gastro/ a Kubíkem /ČEZ tábor/ prostě dalšími elitáky, po té co na mě houkli, znají mě z Lopaty a vědí ke komu patřím , tudíž mi nenadávali co tam překážím, jsem vzorově profesionálně vytvořil i dvojdíru pro jejich bezproblémové začlenění , se shodným úspěšným výsledkem se mi to naposledy dařilo i na Klikáčích na konci skupiny JOhny, Néža, Schuran, Schiller, KOLLert... je na druhou stranu pravda, že častěji zažívám na konci skupin , jak jinak u mě, přede mnou ve dvou řadách a v jakémkoli počtu, klidně i 20 lidí, rotující kolotoč, jenž ode mě nevyžaduje vytváření děr, jen neustálou pozornost a přejíždění z konce jedné řady na druhou, ani mí známí eli'táci mi nedokáží vysvětlit, proč na World Tour závodech praktikují profici klasickou lajnu a na závodech všech nižších úrovní , včetně našich lokálních amatérských preferují závodáci kolotoč. To mě však absolutně neomlouvá a ani prokázaná zkušenost mě neopravňuje lpět na svém přesvědčení, že to dokáží, ale maximálně se snažit, a v případě Koloděj dvojnásob , přesvědčit zejména a nejlépe v praxi , to nakonec platí obecně ,veškeré pochybující okolí. První úspěšný krok se mi zadařil už dnes , po té, co jsme se opět spojili s Radkem Petržilkou s odpadlíky rozebranými v Ondřejově už jako lego postupně za motorkou Radkem dotažen ke dvojici Pavel a známý dlouhovlasý vyšviháný menší š'tíhlák na Cervelu a společně s nimi uvisel i následný výjezd Mnichovicemi 38 km/h , tudíž na horizontu k.rva v pohodě začal úspěšně na čtvrté pozici viset až do Řičan motorkou Radkem diktovanému tempu 55 km/h s tímže Pavel zaparkoval na druhém místě a cervelista jednou prostřídál a v tu chvíli , on už též zná, že já nestřídám, jsem mu tam profesionálně nechal přesně tu jeho díru, škoda že to neviděl prdlavka,

pardon Luke, ale já to ještě do jara poladím , aby mě mohl pochválit, no to jsem si zapřeháněl, stačí aby mě nemusel vzadu okřikovat , natož veřejně pranýřovat a já nedával sebemenší důvod v pokažení vždy jinak úplně skvělé kolodějské atmosféry, na tom mi opravdu hodně záleží, vždyť já jsem všem moc vděčný, že mě tam strpíte... Díru vepředu z úterního švihů, kterou jednou za rok též umím, vůbec řešit nemusíme, neboť ta vznikla ryze a jen z bezpečnostních důvodů, neboť na nezvykle frekventované silnici, jinak jezdíme většinou trasami, kde nepotkáme auto... za Struhařovem bylo třeba s cílem zaujmout špic naprosto pochopitelně co nejrychleji předjet všechny a ve chvíli ,kdy rozjedu svá přebytečná kila, zásadně nezpomaluji a pro borce jakými jsou Viki a Luke mě dojet absolutně žádný problém... Jak jsem již naznačil , společnost v "nahánění" závoděáků mi dělal dnes Radek Petržílka, zase jsem jednou hákoval věhlasné eso, od Ondřejova pak v péči Radka, jenž nechal jet čelní trojici Jakub Jirků, Viki a ten v BMC dresu s nimiž až téměř do Ondřejova visel ... Jsem nadšen a moc se těším na neděli. Ještě jednou a úplně všem kolodějcům co nejvíce pohody přeje s pokorou nejvyšší Sukes

Turista, 2020-10-23 07:55:51

Zas tak dramaticke to nebylo. Normalni hezkej podzimni vejlet. Stromy se uz barvy a ve vzduchu je cejtít kour. Po sjezdu na hrazi Jevanskeho rybnika jsme fakt asi nikdy necekali, tam to neni potreba, tam jsou vzdycky vsichni. Cekalo se hodne nahore na Samechove, tak ctyri kolecka kolem hasicarny. Pak uz stejne nebylo na koho cekat, vsichni se nekam ztratily. Ve Svojeticich se rozloucil i Viky a na Jizo jsme Jakubem Jirkou dojizdely jen ve dvou. Skoda ze nas nebylo ke konci vic, mohlo se lip stridat.

Sukes, 2020-10-25 17:19:36

Dnešní Koloděje opět skvělé, jiné ale úžasné. U kostela jen já, Vašek na Cervelu a mladšas, co jel i ve čtvrtek a odpadl jako třetí odzadu už ve Skalici, na čínském rámu v černém s červenými Sweep nápisy. Ve Strašíně jistota Radek , jenž přitáhl dalšího bikera, asice tenkrát Jana Halbicha s obdobnou výkonností jako Petržílka a nechybí ani Jakub Jirků. Valíme na Žernovku a cítím se v bezpečí, neboť Radek případně počká, navíc vše se odehrává v jeho režii , tudíž pro mě naprosto ideální scénář, kdy závoděáci se realizují především na rovinách, kde atakjeme páďo a v brdkách se jede jako lidi, Vašek se však na Vyžlovce omlouvá, nejedou mu nohy a vrací se domů, v pěti pokračujeme dále a kupodivu nejsem nejslabší , rovinaté hákování ve vyšších rychlostech nesedí ani mladšasovi, jo zase ty dírky, prostě nemají zkušenosti s tím, že pokud si tam nechají metr a Radek valí okolo Kostelce 55 km/h , už to nikdy bez vysoké výkonnosti nesjede. dvakrát se na něj čekalo, potřetí na hrázi V jevanech už ho ani vracející se pro něj Radek nepřivezl zpět, ze Sázavy se opět a za letního svitu , já samo v krátké krátké, valilo, a to i okolo Marjány 45 km/h, Radek, ale i Jakub a HOnza si slušně zatahali , před Skalici díky perfektní znalosti sjíždím na špic a opět po chodníku na horizontu v kontaktu s naší skupinkou, Habrem nahoru už se zase tvrdě vracím na zem, naprosto chápu aspon jednou si musí zazávodit i do a tenkrát opravdového kopce, takto na konci už to vadí minimálně, provokují se středečním eventuálním švihem, vše bude domluveno na "dětském kecálku" WA, už mi ho dcera instaluje, nakonec i já jsem především pragmatik a sdílení KOLodějí má tu nejvyšší prioritu, jen doufám , že zas nepošlu někomu srdíčko, což se mi na instagramu, jež jsem si kvůli elektronické komunikaci se známou 17til letou bike reprezenrantkou , přestože s ní komunikuji i face to face , musel též nainstalovat. S ohledem na mou vysoce profesionální specializaci na dírky , pořád optimisticky spoléhám , že u mě nezazvoní antiúchylácké komando policie ČR! Pro všechny případy má eventuální srdíčka ode mne nekompromisně ignorujte , má orientace je zaručeně trvale stále ještě ryze většinová... Těším se znovu ve středu.

Sukes, 2020-10-28 15:05:23

Fantazie, fantazie a fantazie! Koloděje jsou nesmrtelné, ano Koloděje stále žijí a pořád se jezdí , ačkoli komunikace poněkud vážne a nikdo už se ani nesvolává, přesto se i dnes zase jelo. Ani Radek tenkrát nemohl dorazit, neboť se svými bike elitáky (KPŽ okolo 10 místa) dávají těžkou klasiku na Karlštejn mj. s KOMovým Řevničákem, prostě nic pro mě, nevdám, vyřáším v 9. 20 od Olivovny přece jen nasát trochu vitamínu D z nesměle vykukujícího slunka a na rozdíl od dvou předchozích letních kolodějšvihů , kdy stačilo mírně pootevřít ústa a povolený hmyzí dopink byl na světě, dnes mám ionťák obohacen o vlastní proteiny , věřím si a hodně , málokdy totiž vyřáším do posázaví sám, ale nikdy se mi ještě nestalo, abych se za někoho nehákl! V 9.25 dorážím na první hákovou jistotu, a sice strašinský ypsilon a po dvoudenní smůle, kdy se nikdo ani neozval, právě projíždí Bejk se svými dvěma sousedy a já se pokračující vstříc svému dnešnímu až neuvěřitelnému štěstí letným startem připojuji do jejich trojice , abych ji vzorově doplnil na 2+2 povolenou skupinu , neboť i pro své čisté svědomí jsem jsi dávno již doma měřil obvyklý hák obličej obličej a ten je právě okolo 2 m , ten těsný závodčácký za žádných a to ani při závodech okolností stejně nikdy na veřejných komunikacích nepovolený 1,8 m , valíme tedy v povolené sestavě bez obav , že za stromem číhá hygienička s dvoumetrem. Jede se, jak opakovaně s potěšením kvitují ,říjnově oblíbený velmi přijatelný kološvih přes Žernovku, Kostelec , Výžerku až nad Rataje, kde bočák na tamních pláních hodně bolí, a pak nejklassičtěji údolím zpět, jede se přijatelné tempo, všechny brdky uvisím a opět nejsem nejslabší, druhý se mnou v hákové dvojici , většinu z 90 km odtáhl Bejk s vyšvihaným prvním sousedem, oplývající minimálně ještě 5 kg nad mou nadváhu navíc, ztrácí vždy pár metrů, ale po rovině si je dojíždí. Radkovy 55 kmetrové intervaly trochu adrenalinově chybí , na druhou stranu se nemusí na nikoho čekat a plynulé hákové tempo ve sjezdech navíc podporované mou nejvyšší rychlostí mnou sedlané velmi kvalitní jednice , zatímco ostatní na zimákách, nás spolehlivě dovalí až na jevanskou hráz. Ve Skalici potkáváme v protisměru valící se 9ti člennou skupinu , jo kdo nešvihá není Čech. Pokračuje naprosto kompletní kolodějská klasika se vším všudy, tudíž se odbočuje vlevo na Habr, jsem jist, že nejpomalejší nebudu, na úvod těsně háknu ty dva, přežívám i 10%ní sektor a pak jen doufám, že uvisím až pod horizont, ano daří se, jedou plynule , nepolevují, ale pořád jako lidi, už vidím, že i kdyby se zvedli, ve sjezdu si je zaručeně dojedu . Uvisím až na horizont U Kobyly. V e Struhařově se minutu čeká na čtvrtého a pak už závodně jako odsud tradičně až domů. Další kolodějská nezapomenutelná 90ka. Věřím, že následující víkend vyjde podobně , možná i bez nutnosti vlastních proteinů , ale každopádně se zaručenou informací ode mě, již spolehlivě odannoncuji všude, aby si všichni byli jisti, že já budu strašit a to nejlépe už od 9té hodiny na strašinském ypsilonu , abychom si tentokrát už asi opravdu dali poslední ještě jedny nesmrtelné KOLoděje. Zdar všem nikdy se nevzdávajícím kolodějským švihařům a už se na vás všechny zase moc těším.

Čespa, 2020-11-01 12:39:49

Tak asi tak bych definoval moje první dnešní KOLoděje, ale nebojte, mně nic není, jen u Štíhlic si řeklo řadící lanko, že už nebude spolupracovat a odporoučelo se s pozdravem zaseklé 11.tkového pastorkonu....ze slušnosti informuji zbytek balíku, která jel famózně a sliboval ještě divové dějství, kterého jsem se už bohužel nezúčastnil a na samotku jen s možností 53/39x11 převaloval domů fregvencí Karla.....u Babic mě osvítila myšlenka a pod vymezovací šroubek hazky vkládám kamínek ze škarpy a hned se jede o dva zuby lehčeji...jen to bych nebyl jám kdy během kiláku kamínek vytrácím, začínám si zvykat na kadenci kolem 50ot/min....další osvícení přišlo před Kolodějí a s gynekologickou přesností s dobře mířenými kopy pravou nohou zaklín`uji hazku klackem z lísky a ejhle, podařilo se mi odředit o dva pastorky do plusu.....tak valím až domů za doprovodu červené vlny na semaforech...jojo, dobrej trénink nízké kadence.....

Sukes, 2020-11-01 14:35:44

Listopadové Koloděje se opravdu konaly, jsem nadmíru spokojen, rodily se velmi ztuha, do dnešních 8h jsem informoval čtveřici potvrdivších stylem našich covid odborníků, tj. každou hodinu jinak, ale vše bylo i u mě naprosto objektivní, neboť jeden meteoservert za druhým měnil předpověď velmi podobně jako covid své nevyzpytatelné chování, rodina si dávno už zvykla na nejskloňovanější má slova tj. Lopata, Koloděje a v tomto roce též Ťoupi, jehož mnou úspěšně tipovaný titul jen tak připomínat nepřestávám, ale aby to u nás vypadalo jako v meteoštábu stáje F1 před definitivním rozhodnutím, zda vůbec anebo kdy přezout, to jsme vskutku ještě nezažili, copak gummy, ty byly u mě jako vždy ve své 23kové šíři a obdařeny obvyklými 11 atm. plně připraveny, já však definitivně všem potvrdil, že jedeme až v 8h ráno s tím, že plně věřím, že pršet začne nejdříve až v 11.46. Jak jsem avízoval, vartuji na strašinském ypsilonu již od 9.04, aby nám sólo ani ve dvojičce nebo i jakkoli jinak neprojel nikdo, v 9.17 neodmítnutelně zastavuji jednoho 55tníka, co nás zná a rád by se svezl, ale nevěří si, prý moc dobře ví a na vlastní kůži už zažil, jak valíme údolím nahoru 40kou, což on přesvědčivě nedává, s naprosto věrohodnou jistotou ho ubezpečuji (a to i přestože vím, jakmile by někdo z borců dorazil, 39-ka údolím nahoru by nás neminula, já ji mám rád a jemu bych se s radostí mnohonásobně omluvil), že dnes tomu tak zcela jistě nebude, už jsem věděl, že Radek se necítí a nedorazí a ostatní špicari, vypadá to tak, už prostě jezdit nechtějí... Postupně přijíždí Čespa, Pavel, což je skvělé, ale chtělo by to ještě jednoho tahouna, má optimistická prognóza opět vychází, domácí Igor nezklame, aby mě, jak už to v životě bývá, hned záhy poslal zpět k zemi, a sice reprodukuje nám své předsevzetí, že chce hubnout, a tudíž navrhuje Štenberk, tj. 100vka, jo každá taková Kolodějím vždy moc sluší, ale dnes se asi nepovede. Vyrážíme v pěti směř Žernovka, čelo tahá Igor, za ním tempo jistí Pavel a já okupuji 3. pozici, aby si za mnou vychutnával nás švih nevěřící si 55tník a na úplný konec zaparkoval Čespa. Z kopců vždy na chvíli okupuji špic, jinak tempo jistí střídavě Igor s Pavlem, jak a proč odřadl Čespa, již víte, jen dodávám, že jsem nabízel špic, na níž by se svými 53-11 nebývale vyjímal, škoda, snad příště. Celkem 44 minut s námi uvisel i ten čtvrtý, viditelně si vše moc užíval, byť trpěl na každém brdku a při každém zrychlení. dál tedy valíme ve třech až nad Talmberk, na nějž odbočujeme o křižovatku dříve než ve středu, nádherně sucho, přijatelná teplota, předvídaný bočák, olympionik Igor s neuvěřitelnou výkonností, a to bude ještě hubnout, všechny posázavské KOmy, třeste se, valící na čele, jak kdyby nás sjížděl sám Putin (samo můj soused Putin...), nasávám plnými doušky tuhle nepřekonatelnou kolodějárnu, ano patřím sem, historicky a výkonnostně ani náhodou, ovšem emotivně naplno a zaslouženě, nesmírně mě vše natolik psychicky naplňuje, že mám zas o pár wattů navíc a hlavně o ještě více radosti, a to je proč pořád nepřestávám točit nohama, dělat si radost a užívat si mě znovu a znovu nesmírně na těchto posázavských švihách tolik naplňuje. Dovalíme až do Sázavy a Igor přece jen směřuje doleva s pohledem na mě, co já na to, odvětim OK, jen na mě budete muset nahoře počkat, jedou se Dojetřice, na kraj obce stíhám, pak v prudším segmentu nabírám obvyklou ztrátu a po zlomu si říkám, že v zájmu všech se musí ještě špicari naučit vracet se ne až na horizontu, ale už po jetelném zlomu, jak to dělají Radek nebo Šmíd'ák, ztráty jsou pak menší a pro všechny tempo plynulejší, byť jednou vracečkou narušené. Zpět pokračujeme přes Vodslivy, Chocerady a na Ondřejov, dole na mostě se mě Pavel ptá, jak se mi jelo, nezklamou známou odpovědí, kila zůstávaly, watty ubývaly a dech zaostával, v kopcích už lepší nebudu, je to stejné, jako chtít po všech těch "dědcích" tj. 30+ worldtourácích, aby konkurovali všem těm nedostižně přewattovaným mladochům Aert, POel, Hirschi, Pogačar, Evenpoel... už nikdy v konkurenci s nimi nemohou žádný závod vyhrát a stejně tak já žádný kopec solidně vyjet! Ondřejov se jel natolik pohodovým tempem, že jsem uvisel i já. Pak už jen klasika všech klasik na nejklassičtějších jak jinak Kolodějích, jen před Struhařovem v 11.47 vydatně z jednoho mraku sprchlo, aby za Mukařovem už zase přestalo a my se rozloučili po zase jednou opakovaně nezapomenutelné kolodějské 80ce s ujištěním, že pro nás ani příští neděli Koloděje zase stále

nekončí a tímto zvu i všechny další, co pořád stále ještě nepochopitelně váhají, vše bude zkomunikováno na obvyklých místech a doufejme, že počasí bude ještě příznivější.

Sukes, 2020-11-07 18:41:02

Příjemná únava po 105 km, mírně prostuzené plíce, posledních 20 minut ve vlezlé mlze, počasí jediné chvílemi a hlavně v údolích zazlobilo, obojí neprodleně ošetřeno horkou koupelí a panákem domácí 53% ní slivovice, shlédnutí závěrečného stoupání, ve kterém málem předtím celým týmem za všechny etapy zbytečně na špici větraný tj. uvařený Primož zase přišel o vítězství /a to už se přece jen snažili ho schovávat o něco více než na TdF, zejména však díky marketingově se na špici úplně zbytečně vysilujícímu MOviStaru/ a nyní již pár písmenek k dnešním Kolodějím. Na startu ve Strašíně potvrzená šestka, vlastně jen pět, protože Radek nestíhá, většinou, kdo to má nejbliže, nedoráží včas, operativně domlouváme setkání na Vyžlovce a již Igor okupuje špic, za ním Pavel pak Olda na pomalé crosce s blatníky a hlavně, jak dopředu avízoval s jasným listopadovým wattovým limitem, což je jen dobře, jinak by ho to po 1 km s námi muselo přestat bavit a už bychom ho neviděli, stejně jako na závodech, kde je možno ho spatřit na startu a pak až jedině na stupních vítězů, za ním cíleně já, znám tento pohled zejména z Lopaty, jASNĚ 29LETÉ super VYŠVIHANÉ 64 kg tělo s perfektním super profesionálním naprosto s kolem srostlým posezem se nikdy jen tak neokouká a za mnou Čespa tentokrát zcela v BMC oblečení, zapomněl jsem ho zeptat, zda-li ho má po Vitasovi... Michal se mě pod Vyžlovkou ptá, kdy Igor vystřídá, jo na Kolodějích se jezdí dlouhé špice, takový Šmídák umí i 90kilometrové, a to se ještě stíhá vracet pro nevrchaře a dovážet je zpět do balíku... Jede se vskutku listopadově a na objemy. Jen nad Benátky jako obvykle se Radek neudrží a dá si zde svůj obvyklý KOM, hákuje mu k překvapení všech jen Michal, do Nechyby vše zase pospolu a absolutně nenápadný Olda striktně dodržující své Watty, takhle se jezdilo ve Sky, poprvé ukazuje své nepopíratelné kvality, a sice ve sjezdu získává v každé zatáčce minimálně 1 metr i více naprosto profesionálním čistým průjezdem, jo v 17ti letech závodil po boku Kwiatka /Michal Kwiatkowski/ a Peťa /Peter Sagan/ a ti oba pořád patří mezi nejlepší sjezdaře na světě... Dále se jedou opět Dojetřice, čelo okupují již od této chvíle a prakticky až do konce Radek s Oldou vedle sebe a my za nimi v dalších dvojičkách, jedu s Igorem, který se mě humorně ptá, co Putin, odvětim, že dnes nás nestíhá, musí telefonovat za Velkou louží/ to je samo jedno jezírko u nás ve vedlejší ulici/, mačkám se i ve 13%ní sekci a tentokrát uvisím, jede se fakt i v kopcích pohodově, pak se dostáváme až k SOBěhrdům a dáme si jedno kolo po tradiční trase Železného dědka, dokonalou znalostí trati parkuji před každým stoupáním na strategické pozici, jež způsobuje, že stále stíhám, v SOBěhrdech začíná Michal mírně tahat nohy a jede zpět nejkratší cestou domů, nás zbylých pět valíme do Chocerad, a to doslova, neboť Igor ve sjezdu hákuje opravdovou motorku, dole v Choceradech za mostem Olda preventivně zastavuje kvůli potenciálnímu tech. problému, jenž se naštěstí nepotvrdil, zůstává s ním největší motorka Radek. ostatně dnes se vidí poprvé a mají si nepochybně stále co říci, zatímco Pavel se rozjíždí do Ondřejova, dieselovým tempem ho pomalu stahuje Igor a já začínám v klidu ztrácet, vím, že za mnou pojede velká jistota, na prvním horizontu takticky čekám na ty dvě rakety, ano Olda poprvé porušuje své celodenní předsevzetí a letí nahoru jak po výstřelu z Aurory, spolehlivě se hákuji a zadarmo se nechám dotáhnout na špic, abych na náměstí v Ondřejově chytil dnes jedinou cca 40m sekeru, ale Olda samo čeká a po druhé porušuje wattáž a bleskurychle nás dotahuje na špic, dole v zatáčce na Struhařov je solidně naslintáno, jedu ji na druhém místě za Oldou a po projetí ztrácím 10m, jo tohle neumím a nechtěl jsem předvést Hirschiho. A pak už klasické řízené odpadávání, v Srbíně se loučí Radek, ve Strašíně Igor, v Pacově Pavel a Oldu vyprovázím až na nejdolnější říčanský kruhák, všem se líbilo a všichni děkují. Od teď stále pojedu Koloděje kdykoli, ale jen za sucha, slunka a teploty okolo 10ti stupňů, jinak na trenážeru je budu trénovat každý druhý den... Mějte se všichni moc fajn.

Sukes, 2020-11-17 16:16:59

Jsem vrchovatě naplněn všemi pozitivními emocemi, proto píši dále, po sobotním švihů jen ve dvou s Pavlem, Rážová by nás pochválila, který jsme si mimochodem moc a sami užili , a po kterém jsem nic nenapsal, ano, kdo nešvihá , nechte, přirozená pomsta všem zrádcům, se dnešní úterní švih nevyvíjel zpočátku nijak odlišně, představa sparing partnera jen potvrzenému Igorovi, jenž je bez problémů zvyklý jezdit jen sám , hlavně žádní Rusové(to jsou samo sousedi téhož příjmení od nás) kolem něj, jsem pochopitelně v naproti očekávanému přicházejícímu štěstí vartoval již v 9.45h na Strašíně, v 9.46 se snažil uprchnout naší kolodějáranské pozornosti super špicař Viki , jenž mě proletávíc na Ypsilonu kolem mě pozdravil a na mou otázku kam valí , odpověděl, že do Prahy, jen jsem si v duchu sám pro sebe postěžoval , jak všichni jinak věrní kolodějáři v listopadu zrazují a sami prchají neznámo kam, já nevím Sukesi, že už Ti konečně nedochází, jak na Tebe všichni kašlou, vám všem , kdo by respektoval neodolatelné výzvy jedné z největších kolodějáranských ještě ke všemu naplavených nul, se vůbec racionálně nedivím , ale ...!!! Ano a pravdu a sebezadostiučinění mám samo zase já , ano , kdo jde štěstí naproti , se dočká , a sice v 9. 47 a navzdory všem zrádcům, co se nedostavili, projíždí kompaktní skupina 9ti triatlonistů , za níž se od přirození (pardon) narození supervelehákovy Sukes nemůže přece nepřipojit, to musí s pochopením náležitě docenit každý , kdo mě již alespoň trochu i z KOloděj zná..., jsem si jistý, že jediný Igor, jenž potvrdil svou úterní účast mi tuhle velezradu odpustí, (po telefonátu v 13.42 mohu potvrdit, že odpustil) on je zvyklý jezdit sám, já bych mu nebyl sám a bez Putina dostatečný sparing partner. tudíž ani na zlomek vteřiny neváhám a hákuji se za tuto na listopad superskupinu. Má veleočekávání se samozřejmě od prvních sekund a navzdory všem velezrádcům, co si raději sami sobě nalhávajíce , že sami si potrénují lépe, vrchovatě naplňují. Valí se stále po rovině 40kou, na Žernovce neprofesionálně a v rozporu se všemi kolodějársky nepsanými pravidly valí ne doleva , ale nepochopitelně rovně, tento superamatérismus je záhy vykompenzován neskutečným zážitkem, a sice valíme po hlavní na Vyžlovku 47 km/h a to ve dvoustupu(Rážová by zdvihala obočí, stejně by jí to docela slušelo...), je tam povolena 50ka, tudíž se nás nikdo ani nesnaží předjet, a my zvednutím ze sedla zdoláváme i brdek před Vyžlovkou a já začínám tušit, že tohle bude neskutečný švih , resp. spíše závod 17 . listopadu!!! Už zjišťuji, jak to v jejich balíku funguje a parkuji spolehlivě okolo 6 . místa , minimálně 3 špicaři tvoří závod a na každém brdku supetréninkově spurtují, chápu , že tam vždy nesmím chybět a daří se mi, jsem nadšen, 17. Listopadu si dávat takovéto fast tracky je přesně moje krevní skupina, žádné pro mě nesmyslné objemy mě nic nedávající průměrem 30 km/h , to je mi vzhledem k mému somatotipu a i v této době k ničemu, já se potřebuji neustále udržovat na těchto svižných tepech a rychlostech. Valíme údolím 45 km / h dolů, super na 17.listopadu , neustále dva až tři špicaři v úniku a já hákuji za nimi, úžasné, v Hradci naplno prosvítají první úterní velmi silné sluneční paprsky a zároveň zdravíme protější 8 člennou skupinu pod vedením slávistů (Rážová by omdlévala , 18 lidí se mívá v jednom okamžiku...), všichni kromě zrádců dnes švihají společně Nic nepodceňuji, pod dojmem mého zkušeného ujištění o kondici a technice triatlonistů stejně i na 5tém místě se snažím šetřit každý miliwatík a každou pikosekundu v profiháku, a samo jsem se zase nemýlil, u Marjány následuje neplánovaná odbočka na Samechov, policie ČR tam ve voze přítomna nám umožňuje bezproblémový průjezd a sama nás předpisově navádí do pustého stoupání , rychle se prokousávám na špic a závodně naladěm, ano tohle již není švih, ale regulerní závod, zdolávám 15%tní kopec, je to oslintané a i v sedě mi prokluzuje zadní kolo, propadám se úspěšně nakonec s vírou , že ve sjezdu si 20metrovou sekeru sježu , ano, zadařilo se , ovšem nezadržitelně se blížící se Chocerady nevěští nic optimistického, vím , že čekají a vím, že se i 17.listopadu zmáčknu jak při závodech v červnu, jedou Ondřejov 20kou, já maximálně 18kou, nahore našťestí nejsem poslední a čeká se na ještě dva pomalejší. pak následuje až do Kyjí veletempo a nástupy, jež stačím uviset a vychutnávat si , jak při jarních závodech, neboť triatlonisté neumí až tak dobře ve skupině a už vůbec né na větru , hákuji je spolehlivě a plnými doušky si velepržívám

to supertempo 17.listopadu, končím s nimi před Kyjemi s průměrem 33,2 km/h 17.listopadu !!!, to je snad možné jen v tuto dobu se Štybým a spol. ...!!! Na strategické křižovatce KOlín - Kyje čekám podobně jako na dvou nejvýhodnějších , a sice na Strašínském nebo Jevanském Ypsilonu , na někoho hákového pouhé max 3 minuty, ano jede Martin Čurda ze Sokol Kbely na sólo švih do posázaví, společně tedy hákujeme, v takovémto případě i umím samo se skřípěním všech zbylých zubů střídat, hlavně po rovinách, do brdků vedle sebe a v kecacím svižném tempu dorazíme až do Mukařova, kde se rozdělujeme, on na Ondřejov a já po 100km do Říčan s uspokojením, jak všichni , samo absolutně nepřiznávajíc, zrádci musí závidět takovýto skupinový závod 17.listopadu oproti jejich preferovanému sólo veleobjemovému plánovanému standardnímu 30 km švihu...